



DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · segon període · sèrie C · número 113

Comissió d'Ensenyament

Sessió 7, dimarts 20 de novembre de 2018

Presidència de l'l. Sr. Josep M. Jové i Lladó

TAULA DE CONTINGUT

Sessió informativa amb el conseller d'Ensenyament sobre l'inici del curs escolar 2018-2019 355-00021/12	6
Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades perquè els alumnes de l'Escola Virolet, de Sabadell (Vallès Occidental), vagin acompanyats quan es desplacen a altres centres de la ciutat (retirada) 311-00030/12	40
Preguntes al Govern acumulades relatives a la construcció d'un nou institut a Mollerussa (Pla d'Urgell) 311-00014/12 i 311-00015/12	40
Pregunta al Govern sobre l'estat dels lavabos de l'Escola Frederic Godàs, de Lleida (Segrià) 311-00029/12	42
Preguntes al Govern acumulades relatives a la construcció de centres d'ensenyament a Sabadell (Vallès Occidental) 311-00031/12 i 311-00032/12	43
Pregunta al Govern sobre els tràmits que s'han iniciat per a solucionar els problemes dels conductes de la calefacció i de les altres instal·lacions del Complex Educatiu de Tarragona 311-00051/12	44
Preguntes al Govern acumulades relatives a la politització a l'escola i la neutralitat política de l'escola 311-00052/12 a 311-00055/12, 311-00092/12 a 311-00099/12, 311-00176/12 a 311-00179/12, 311-00616/12 a 311-00620/12 i 311-00456/12 a 311-00459/12	46
Preguntes al Govern acumulades relatives a l'ús de les llengües oficials a l'Escola Marià Fortuny, de Reus 311-00621/12 i 311-00622/12	52

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 7 de la CE

La sessió de la Comissió d'Ensenyament (CE) s'obre a les tres de la tarda i nou minuts. Presideix Josep M. Jové i Lladó, acompanyat de la vicepresidenta, Imma Gallardo Barceló, i del secretari, Martín Eusebio Barra López. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents els diputats Héctor Amelló Montiu, Susana Beltrán García, Maialen Fernández Cabezas, Javier Rivas Escamilla i Sonia Sierra Infante, pel G. P. de Ciutadans; Lluís Font i Espinós, Josep Maria Forné i Febrer, Saloua Laouaji Faridi i Xavier Quinquillà Durich, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jordi Albert i Caballero, M. Assumpció Laïlla i Jou, Mònica Palacín París i Bernat Solé i Barril, pel G. P. Republicà; Esther Niubó Cidoncha, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jéssica Albiach Satorres, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem, i Carles Riera Albert, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Assisteix a aquesta sessió el conseller d'Ensenyament, Josep Bargalló Valls, acompanyat del secretari de Polítiques Educatives, Carles Martínez Quiroga.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Ensenyament amb el conseller d'Ensenyament sobre l'inici del curs escolar 2018-2019 (tram. 355-00021/12). Comissió d'Ensenyament. Sessió informativa.

2. Preguntes al Govern, a respondre oralment en comissió:

BLOC 1

2.1. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la manca de consens en la construcció d'un nou institut a Mollerussa (Pla d'Urgell) (tram. 311-00014/12). Jorge Soler González, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 13, 13).

2.2. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els terrenys i el tipus de construcció del nou institut que es vol fer a Mollerussa (Pla d'Urgell) (tram. 311-00015/12). Jorge Soler González, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 13, 13).

BLOC 2

2.3. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'estat dels lavabos de l'Escola Frederic Godàs, de Lleida (Segrià) (tram. 311-00029/12). Jorge Soler González, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 13, 20).

BLOC 3

2.4. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades perquè els alumnes de l'Escola Violet, de Sabadell (Vallès Occidental), vagin acompanyats quan es desplacen a altres centres de la ciutat (tram. 311-00030/12). Laura Vilchez Sánchez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 13, 20).

BLOC 4

2.5. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el projecte de construcció d'un institut al barri de Can Llong, de Sabadell (Vallès Occidental) (tram. 311-00031/12). Laura Vilchez Sánchez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 13, 21).

2.6. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el projecte de construcció de l'edifici de l'Escola Violet, de Sabadell (Vallès Occidental) (tram. 311-00032/12). Laura Vilchez Sánchez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 13, 21).

BLOC 5

2.7. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els tràmits que s'han iniciat per a solucionar els problemes dels conductes de la calefacció i de les altres instal·lacions del Complex Educatiu de Tarragona (tram. 311-00051/12). Sonia Sierra Infante, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 31).

BLOC 6

2.8. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la politització de l'escola pública (tram. 311-00052/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 32).

2.9. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la neutralitat política dels centres públics d'educació (tram. 311-00053/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 33).

2.10. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre si es pot considerar adoctrinament la presència d'un mural amb el lema «Construïm república» al mur de l'Escola Francesc Macià, de Vilassar de Dalt (Maresme) (tram. 311-00054/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 34).

2.11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades per a garantir la neutralitat política a l'Escola Francesc Macià, de Vilassar de Dalt (Maresme) (tram. 311-00055/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 35).

BLOC 7

2.12. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la pertinència de dur a terme una campanya política en una escola bressol (tram. 311-00092/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 21, 32).

2.13. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el criteri d'actuació per a mantenir la neutralitat política als centres educatius (tram. 311-00093/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 21, 33).

2.14. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre si es pot considerar adoctrinament el fet que una escola bressol secundi una campanya política (tram. 311-00094/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 21, 34).

2.15. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions previstes per a restaurar la neutralitat política a l'Escola Bressol Cucut, del Papiol (Baix Llobregat) (tram. 311-00095/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 21, 35).

2.16. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el fet que uns menors cantin a escola una cançó amb contingut polític (tram. 311-00096/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 21, 36).

2.17. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la lletra d'una cançó que van cantar alumnes de l'Escola Torrent de Can Carabassa, de Barcelona, en la celebració del Carnestoltes (tram. 311-00097/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 21, 37).

2.18. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'ús sexista del llenguatge en una cançó que van cantar alumnes de l'Escola Torrent de Can Carabassa, de Barcelona, en la celebració del Carnestoltes (tram. 311-00098/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 21, 37).

2.19. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el criteri d'actuació per a preservar l'escola lliure de politització (tram. 311-00099/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 21, 38).

BLOC 8

2.20. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els llaços grocs que hi ha a l'Institut Arnau Cadell, de Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental) (tram. 311-00176/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 59).

2.21. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la neutralitat política als centres públics d'educació (tram. 311-00177/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 60).

2.22. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre si hi ha adoctrinament a l'Institut Arnau Cadell, de Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental) (tram. 311-

00178/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 61).

2.23. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades per a garantir la neutralitat política a l'Institut Arnau Cadell, de Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental) (tram. 311-00179/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 62).

BLOC 9

2.24. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la finalitat del símbol polític de la pàgina 155 de l'agenda escolar de la Garrotxa del curs 2018-2019 (tram. 311-00616/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 167, 42).

2.25. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre si el fet que aparegui un símbol polític a la pàgina 155 de l'agenda escolar de la Garrotxa del curs 2018-2019 és la manera de vetllar per la neutralitat partidista en el sistema educatiu (tram. 311-00617/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 167, 43).

2.26. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre si el fet que aparegui un símbol polític a la pàgina 155 de l'agenda escolar de la Garrotxa del curs 2018-2019 dona la raó a les sospites d'intent d'adoctrinament en el sistema educatiu (tram. 311-00618/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 167, 45).

2.27. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre d'alumnes que van rebre l'agenda escolar de la Garrotxa per al curs 2018-2019 i sobre el cost del tiratge de l'agenda (tram. 311-00619/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 167, 46).

2.28. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la retirada de l'agenda escolar de la Garrotxa del curs 2018-2019 i si n'han fet de noves (tram. 311-00620/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 167, 47).

BLOC 10

2.29. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els motius pels quals el quadernet informatiu de l'Escola Marià Fortuny, de Reus (Baix Camp), del curs 2017-2018 obvia una de les llengües oficials i tracta l'espanyol com una llengua estrangera (tram. 311-00621/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 167, 49).

2.30. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els motius pels quals no vetlla perquè les famílies puguin fer les reunions a l'Escola Marià Fortuny, de Reus (Baix Camp), en qualsevol de les llengües oficials (tram. 311-00622/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 167, 49).

BLOC 11

2.31. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la politització de l'escola pública (tram. 311-00456/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 107, 33).

2.32. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la neutralitat política dels centres públics d'educació (tram. 311-00457/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 107, 34).

2.33. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la possibilitat de considerar adoctrinament el fet que una escola pública mostri un posicionament polític (tram. 311-00458/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 107, 35).

2.34. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el garantiment de la neutralitat política de l'Escola Cassià Costal, de Girona (tram. 311-00459/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 107, 36).

El president

Bona tarda. Bona tarda a tothom. Moltes gràcies –gràcies– per la vostra assistència.

Avui tenim una sessió de la Comissió d'Ensenyament en la qual tenim l'honor que ens acompanyi l'honorable conseller Josep Bargalló, que farà..., ara ho expliquem. L'ordre del dia tindrà una sessió informativa del conseller i després respondrem, o respondrà, perdó, un seguit de preguntes orals, un total de trenta-tres preguntes orals. Aprofitem que avui tenia disponibilitat horària, i de l'agenda del conseller, per agrupar una part important de les preguntes orals que teníem pendents de contestar en aquesta comissió.

Explico una miqueta per sobre... Ja hem parlat amb els portaveus i les portaveus dels grups, però ho explico perquè quedi en acta l'organització que faríem d'aquesta sessió. En primer lloc, tindrem una sessió informativa normal, trenta minuts per al conseller, deu minuts per grup parlamentari per intervenir, i després faríem una rèplica del conseller, i els grups, hem pactat que tornaran a intervenir amb tres minuts cadascun dels grups parlamentaris. El conseller tancarà aquesta sessió informativa, farem un breu descans i llavors, farem la resposta.

Finalment, en lloc de trenta-quatre..., se n'ha retirat una, la pregunta que estava en el bloc 4 de l'ordre del dia original; no, perdó, bloc 3 –perdó– de l'ordre del dia original, ha estat retirada pel grup proponent, pel Grup de Ciutadans. Doncs faríem les trenta-tres preguntes orals que ha presentat el Grup Parlamentari de Ciutadans, agrupades en cinc, sis –sis– blocs; finalment farem sis blocs i no els deu o onze que hi havia inicialment. Al primer bloc hi han dues preguntes, hi haurien cinc minuts de preguntes, cinc minuts de resposta; al segon bloc, que hi ha una pregunta, com vostès tenen, dos minuts i mig; al bloc 4 també hi han dues preguntes, cinc minuts, bloc 5, una pregunta, dos minuts i mig per pregunta i per resposta. I llavors ajuntaríem –hem quedat així amb el grup proponent– els blocs originals de l'ordre del dia 8, 9 i 11, faríem un sol bloc; hi haurà una intervenció de vint minuts per –com a molt– plantejar aquesta pregunta i vint minuts per la resposta. I tancaríem amb el bloc original 10, que són dues preguntes, cinc minuts pregunta, cinc minuts resposta.

Abans de continuar, només fer-los notar que intentarem que les preguntes i les respostes s'ajustin a l'enunciat de la pregunta i la resposta, i també se m'ha dit que segurament no s'esgotaran aquests temps, però, per facilitar el debat, hem posat els temps en què s'acostumen a fer les preguntes orals en el Ple.

Sessió informativa amb el conseller d'Ensenyament sobre l'inici del curs escolar 2018-2019

355-00021/12

Doncs, sense més, ens acompanya el conseller, ens acompanya el secretari de Polítiques Educatives, el senyor Carles Martínez, i, per tant, cediríem la paraula a l'honorable conseller –agraint-li de nou, en nom dels grups parlamentaris i de la Mesa, la seva assistència– per un temps de trenta minuts.

Si hi ha algun grup parlamentari que vol comunicar alguna substitució; ja sé que no hi han votacions avui, però així queda en acta, si hi ha algun diputat o diputada que substitueix. *(Sonia Sierra Infante demana per parlar.) Sí?*

Sonia Sierra Infante

Sí, el senyor Rivas substitueix la senyora Guilarte.

El president

Moltes gràcies. Algun altre grup? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)* Perfecte.

Doncs, conseller, quan vulguis.

El conseller d'Ensenyament (Josep Bargalló Valls)

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, avui és el Dia Internacional dels Drets de la Infància i crec que és bo que comenci aquesta compareixença recordant el que diu precisament sobre educació la Declaració universal dels drets de l'infant, aprovada el 1959: «L'infant té dret a rebre educació, que serà gratuïta i obligatòria almenys en la seva etapa elemental. Se li donarà una educació que afavoreixi la seva cultura general i li permeti en condicions d'igualtat d'oportunitats desenvolupar les seves aptituds i el seu judici individual, el seu sentit de responsabilitat moral i social i esdevenir un membre útil de la societat. L'interès superior de l'infant serà el principi que guiarà aquells que tenen la responsabilitat de la seva educació i orientació; aquesta responsabilitat pertoca abans de tot als seus pares. L'infant gaudirà plenament de jocs i esbarjo, els quals hauran d'estar orientats a les finalitats perseguides per l'educació; la societat i les autoritats públiques s'esforçaran a promoure la satisfacció d'aquest dret.»

(L'exposició del conseller és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

En el marc d'aquesta compareixença, els oferiré les dades més significatives per tal d'explicar el començament d'aquest curs escolar i el desenvolupament mateix, a més a més d'una explicació o la incidència en alguns aspectes que, més enllà de les dades estadístiques, poden significar la política educativa durant el curs 2018-19. No totes les dades que els ofereixo avui són les definitives perquè, com vostès saben, al llarg del curs algunes d'aquestes dades van modificant-se, però, en tot cas, són les que teníem amb data d'ahir a la tarda, per tant, són les dades darreres de què disposem, i ens serveixen per tenir una radiografia acurada de..., molt més acurada de la que vam donar a començaments de setembre, quan s'iniciava el curs, però ja veuran que hi ha algunes dades que han variat, i algunes d'elles, amb una certa significació.

El curs va començar amb 1.574.193 alumnes, és a dir, 8.176 menys que l'any anterior. Aquests són els alumnes de règim general, règim especial, formació d'adults i ensenyament a distància. Van augmentar notablement els matriculats a secundària, més de deu mil, i van baixar els d'infantil i primària, més de quatre mil. La formació professional, a la seva vegada, va créixer en gairebé quatre mil alumnes.

Pel que fa a la previsió d'alumnat, aquí tenen vostès les dades, que no sé si les poden veure molt bé. Els hem ofert una fotocòpia, no sé si..., de la diapositiva, no sé si tampoc es veu molt clarament perquè són moltes dades. Si no les veiessin clarament, els hi podríem oferir més ampliades demà mateix. En tot cas, són dades que estic disposat a..., si en el descans vostès les poden consultar i hi troben algun dubte, en les respostes posteriors els ho aclariré, i si troben algun dubte després, un cop acabada la compareixença, en preguntes en escrit o en altres preguntes orals, jo els puc oferir... Són totes les dades de la matriculació de tots els nivells i de tots els règims. Aquí hi ha les dades, també, de l'evolució d'alumnes d'FP de grau mitjà i grau superior, que els faig el mateix comentari.

I pel que fa ja a..., pel que fa a dades d'evolució d'alumnat, que són una mica el resum, volia remarcar, primer, una disminució parcialment significativa en la formació d'adults, com vostès veuran, que cal explicar. Per un cantó, la millora del context econòmic, i, en conseqüència, la reducció de l'atur. Això és habitual, quan augmenta l'atur, augmenta la petició d'ensenyament d'adults; quan baixa l'atur, baixa la petició d'ensenyament d'adults, perquè, diguem-ne, en certes capes d'edat i certes capes de població, doncs, la formació d'adults és utilitzada en moments d'atur.

També vull remarcar-los que vegin l'estabilitat de l'ensenyament a distància. L'estabilitat de l'ensenyament a distància no ens satisfà. Creiem que hi ha una oferta d'ensenyament a distància que cal millorar, i que, si tinc temps en aquesta compareixença, els ho explicaré, i, si no, en qualsevol altre moment. Hem previst mesures per oferir més ensenyament a distància, per motius territorials en

alguns casos, eh?, i en d'altres, per aquests motius que..., estem per sota de l'ensenyament a distància d'altres països europeus d'un nivell de sistema educatiu similar.

Pel que fa a l'alumnat segons titularitat, veuen que es mantenen les xifres de centres públics, de centres privats concertats i de centres privats, amb un element, que és que es manté la tendència sostinguda de creixement que, en els darrers anys, s'ha anat donant de la pública respecte a la privada concertada, eh? Hi ha una tendència sostinguda de creixement de la pública que enguany s'ha mantingut.

Pel que fa a dades més generals de centres educatius, hem obert dotze centres públics, ha tancat un centre públic rural i ha tancat un centre concertat a Barcelona. Per tant, podem dir que hi ha una certa estabilitat que, de manera conseqüent amb l'augment sostingut però no molt alt de més places públiques cada any..., és també aquest augment sostingut de més centres públics cada any. Aquí tenen l'evolució d'alumnes de règim general presencial i l'evolució d'alumnes de règim especial, que tornen a ser moltes dades que els poso..., em poso a la seva disposició per poder-les comentar avui o un altre dia.

Pel que fa al professorat, s'ha ampliat la plantilla als centres públics amb 690 docents nous, el que fa que, ara en aquest moment, als centres públics la xifra total de docents, de mestres i professors, sigui de 71.865. Aquest augment de places ens ha permès donar resposta a l'increment de l'alumnat i oferir una millor atenció educativa a totes les etapes. És un augment de places que segurament no és –no, sense el «segurament»– l'ideal, que la pròrroga pressupostària, com vostès ja saben, no permet ampliar el capítol 1, excepte en aquells casos en què podem al·legar estrictes necessitats d'escolarització, que és el cas d'aquests 690 docents nous. Ja hem ampliat el capítol 1 per motius d'estricta necessitat d'escolarització. És evident que, per obtenir el professorat que necessitem, calen uns nous pressupostos de la Generalitat, perquè, si hi hagués una pròrroga, és evident que ens trobaríem amb la mateixa característica, el mateix fet de no poder contractar nou professorat més enllà d'aquestes necessitats estrictes, i el que vol el departament és augmentar les plantilles.

Pel que fa precisament a això, a les plantilles, hem aconseguit que un 81 per cent del professorat continuï treballant al mateix centre que el curs passat, és a dir, per tant, que la mobilitat hagi estat inferior al 20 per cent, i que aquesta estabilitat hagi vingut acompanyada o hagi també en part estat a conseqüència de, diguem-ne, les places que tenen un perfil professional vinculat al projecte educatiu de centre. En tot cas, un 20 per cent de mobilitat és una xifra que creiem que és raonable, que forma part de la lògica, de la voluntat del professorat i les necessitats del sistema, i, per tant, no ens preocupa estar en aquest nivell.

En aquest sentit, parlant de l'estabilitat, aviat convocarem 5.005 places d'oposicions, 3.604 de les quals corresponen al cos de mestres, i 1.401 al cos de professors d'ensenyament secundari i al cos de professors tècnics de formació professional. Forma part d'aquest pla que els vaig anunciar, d'estabilitat del professorat, i, per tant, d'oposicions, que seran cinc mil enguany, cinc mil l'any següent, cinc mil l'altre i cinc mil l'altre. També els anunciarem aviat que aquesta convocatòria d'oposicions anirà acompanyada d'alguns canvis en el mateix format de les oposicions, seguint les peticions que van sorgir enguany d'adequar més el model d'oposicions a l'ensenyament competencial i més a la pràctica docent, eh? En tot cas, ho estem acabant de perfilar amb la taula mixta amb els sindicats, i, quan ho acabem de tenir, ja en farem la presentació.

Com ja he comentat, vint centres nous, la majoria instituts, per aquest creixement a secundària que els deia. I els dos centres que han cessat l'activitat lectiva són l'escola pública Josep Espasa de la ZER Riu Set de la Pobla de Cérvoles. No cessa la ZER, eh?, no cessa la zona escolar rural, cessa, d'aquesta zona escolar rural, aquest centre educatiu. I també ha cessat el col·legi concertat Sant Vicenç de Paül al districte de Sants de Barcelona.

Pel que fa a les obres amb què ens vam permetre, diguem-ne, començar el curs, amb aquestes xifres –aquí també tenen moltes dades, i, per tant, també torno a dir que estem a la seva disposició–..., perquè, sintèticament, el curs va començar amb dotze centres públics de nova construcció, amb quatre centres en els quals s’havien fet remodelacions i grans ampliacions. No són obres noves, però tampoc són estrictes obres de reforma, ampliació i millora, sinó que són grans intervencions en remodelacions importants. En aquests setze centres –els dotze nous i els quatre àmpliament renovats–, s’ha fet una inversió total de gairebé 68 milions d’euros, i a banda s’han fet, aquest estiu, 369 obres RAM, d’aquestes de reformes, ampliacions i millora, per un valor de 34,5 milions d’euros. Algunes d’elles han estat executades per Infraestructures.cat, d’altres, pel Departament d’Ensenyament, però sempre han estat tutelades pel departament.

No ha estat, com vostès saben, un any normal, perquè les obres han estat majoritàriament licitades amb retard, i, per tant, començades i executades amb retard en producte de l’aplicació de l’article 155 i el destorb administratiu que això va significar. La majoria es varen començar a licitar a finals de juny, principis de juliol, i això, diguem-ne, va comportar que dues obres que s’havien de fer no es van poder fer, perquè no es va presentar cap empresa a la licitació, al·legant que el temps no era suficient, i, de les que es van poder fer, cent setanta-cinc anaven amb el calendari molt ajustat. La setmana abans d’inici de curs eren només trenta les que encara tenien un calendari que ens feia patir, i, finalment, va haver-hi incidències el dia d’inici de curs en vint-i-un centres. D’aquests vint-i-un centres, en deu van tenir les obres acabades el 18 de setembre, vuit a finals de setembre i quatre la primera setmana d’octubre. En tots vint-i-un casos, ho sabien i n’eren conscients els ajuntaments, perquè n’havien parlat, i havíem parlat del risc, i havíem assumit conjuntament el risc, i hi havia, en tots aquests casos, un pla B per tal que el curs s’iniciés amb la màxima normalitat possible en aquests centres. Hi ha casos concrets que, si vostès volen preguntar, ja els ho respondrem, però em sembla que en el context de la comparança és suficient.

Hi ha també una altra novetat en l’inici de curs, que és la nova avaluació per competències a l’ESO; ja n’hem parlat suficientment, d’aquesta nova avaluació per competències. Segueix el calendari previst pel departament en els darrers anys, i, com vostès saben, com a conseqüència d’aquesta aplicació, hem proposat suprimir a l’ESO les proves de setembre, perquè la nova avaluació per competències feia innecessari plantejar-se una avaluació el setembre memorística, eh? En tot cas, si volen, també en parlem.

Pel que fa a polítiques educatives, ja sortim del camp de l’estadística i de les dades, el que és més important per al departament: la lluita contra la segregació escolar. Vostès saben, a partir del Pacte contra la segregació escolar que està impulsant el síndic, en aquest context, ja hem tirat endavant un nou decret d’admissió d’alumnat, una modificació del decret d’admissió d’alumnat, que anirà a Govern molt properament, i en el qual vostès saben que hi ha dues mesures bàsiques, però que són l’avantsala del nou decret que durant aquest curs treballarem per a l’altre, en què hi hauran mesures més importants en el sentit que..., garantir l’equitat en el procés de matriculació i la desaparició d’aquells elements que puguin segregar.

Estem treballant també en aquest model de lluita contra la segregació en d’altres aspectes, com el finançament de les places públiques de zero a tres anys, en què el departament tornarà a participar de manera directa, i ho farà amb una proposta de progressivitat en la corresponsabilitat amb els municipis, els ens locals i les famílies, amb elements com la modificació dels espais en les noves construccions, perquè s’adeqüin més a la realitat dels centres, amb la regulació del servei de menjadors escolars com a espai educatiu i amb altres elements que estem treballant.

En aquest sentit, vull remarcar que, pel que fa, per exemple, als ajuts de menjador, s’han atorgat 120.899 ajuts de menjador, 12.209 més que l’inici del curs pas-

sat, i que preveiem destinar al voltant de 78 milions d'euros a ajuts de menjador, 6 milions més que l'any passat. Es tracta, com vostès saben, d'un partida oberta que permet atendre noves demandes al llarg del curs i que, en tot cas, diguem-ne, estem disposats a promoure per tal que totes les persones que hi tenen –famílies– dret hi puguin accedir.

Pel que fa a formació professional també tenim moltes novetats: cinquanta-tres nous cicles i adaptacions de cicles arreu del territori, divuit de grau mitjà i trenta-cinc de grau superior. Dos-cents seixanta centres que ofereixen FP dual, trenta-un dels quals és el primer curs que ofereixen formació professional dual; això vol dir que hi haurà mil alumnes més que participaran de l'èxit de la formació professional dual. I pel que fa a estades a empreses d'altres països dels nostres alumnes, enguany hi haurà set centres més, i ja seran cent cinquanta-vuit centres que participen en aquest programa. En aquest context de la formació professional, enguany, com vostès saben, en aquest curs, impulsarem l'Agència Pública de Formació i Qualificació Professional, que aviat també presentarem la seva proposta d'execució.

Movent-nos en altres camps, en el camp de la innovació i la cultura digital, estem elaborant un mapa sobre innovació educativa per conèixer quina és la realitat de les fórmules, les propostes, els projectes en innovació educativa dels nostres centres, perquè segurament que és molt més alta del que ens sembla i és molt més alta del que es coneix i és molt diversa i molt rica, i és a partir d'aquest mapa que farem propostes per al treball en la innovació i la millora educativa en xarxa. Per això, en aquest sentit, transformarem el Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu, l'actual consell superior, en l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació, perquè es dedicarà no només als elements d'avaluació com fins ara, sinó també aquests elements d'impuls i anàlisi de la innovació i la millora.

Hi ha també, com vostès saben, tota una sèrie de propostes pel que fa a plurilingüisme i interculturalitat. Per exemple, l'augment dels ajuts per a estades lingüístiques i activitats extraescolars en llengua anglesa per a cinc mil alumnes, el Pla d'impuls plurilingüe de la llengua oral, tant a primària com a secundària, a partir de la tecnologia mòbil o el programa de llengües i cultures d'origen, que l'any passat ja va arribar a tretze mil alumnes que van fer classes extraescolars de llengües d'origen i que enguany anirem ampliant.

Un altre element que volem subratllar, que vull subratllar, són els plans educatius d'entorn, una eina fonamental per a la millora del sistema educatiu de col·laboració amb els ajuntaments i amb les entitats de l'entorn social i econòmic dels centres. Hi ha, en l'actualitat, cent vint-i-nou plans d'entorn en cent nou municipis, amb gairebé mil tres-cents centres implicats, i que, diguem-ne, impulsarem a partir d'una nova proposta de plans educatius d'entorn, que és el que anomenem «els plans educatius d'entorn 0-20». Entenem que l'Educació 360, els plans educatius d'entorn, el treball social al municipi, els plans educatius de cada ciutat demanen propostes que abastin des dels zero anys fins al que podríem dir el final dels ensenyaments postobligatoris de caràcter secundari o de caràcter formatiu professional, que situem en els vint anys, per situar una xifra. Enguany comencem amb un pla pilot desenvolupat a cinc municipis d'aquests plans que en diem «d'entorn 0-20» i que és una nova fórmula dels plans d'entorn tradicionals.

La xarxa educativa té propostes diferents, com, per exemple, la introducció en el marc curricular de secundària del servei comunitari, que..., actualment, hi ha un 65 per cent d'instituts que fan activitats d'aquestes característiques, de servei comunitari, i volem que arribi al cent per cent, perquè l'avaluació que se n'ha fet evidencia que els seus resultats són excel·lents, milloren la convivència, milloren el rendiment acadèmic i milloren la cohesió social.

I, finalment, la reforma horària, que és l'últim aspecte que els comentaré en aquest repàs apressat. Estem avaluant les últimes modificacions horàries. No farem cap proposta que no sigui producte de l'avaluació, però sí que, basant-nos en

aquesta avaluació, i en la recerca del benefici de l'alumne, efectuem alguna proposta nova, no necessàriament per a tot el país, no necessàriament per a totes les etapes o nivells, sinó propostes ara ja adequades a partir de l'avaluació a territoris concrets o a nivells concrets en alguns plans pilot, com podem fer, per exemple, en el Vallès, d'acord amb el consell comarcal o els ajuntaments, o en altres parts del territori.

En conclusió, aquesta és la radiografia general de com va néixer el curs i les principals línies en matèria de política educativa que volem implantar al llarg dels propers mesos. Serà un curs més plàcid que el de l'any passat. L'any passat va ser un curs molt complicat i complex per al Departament d'Ensenyament amb l'aplicació de l'article 155, que va, diguem-ne, paralitzar activitats administratives habituals o va impedir de prendre decisions de política educativa. Evidentment, com hem dit sempre, el personal tècnic i el personal que va continuar treballant en el departament va aconseguir que el departament tirés endavant i va aconseguir que es tiessin endavant aquelles polítiques que ja estaven aprovades, però, evidentment, la paràlisi obligada pel 155 va afectar...; això per un cantó.

I, per l'altre cantó, simplement dir-los també que és evident que, perquè aquest curs, diguem-ne, esdevingui absolutament normal de manera definitiva, cal un nou pressupost de la Generalitat i un nou pressupost del departament a partir del qual es puguin afrontar noves decisions de construccions escolars que demanen en el territori, es pugui ampliar la plantilla del professorat amb les necessitats mínimes cobertes i es pugui aplicar el decret d'escola inclusiva amb un nombre de professionals mínimament adequat, i es pugui també tornar a fer, el departament, responsable de l'educació zero-tres. I aquestes són, diguem-ne, aquelles línies importants per al departament, que, amb el pressupost prorrogat, no es poden tirar endavant, i que, amb un nou pressupost, sí que ens comprometem a fer com a elements essencials.

I ja aquí..., diguem-ne, he estat cinc minuts més, senyor president, o cinc minuts menys, però, en tot cas, sí que jo insisteixo en el fet que són moltes dades les que els hem donat; entenem perfectament que vostès ara no tenen el temps suficient de, diguem-ne, llegir-les totes, entendre-les totes, i, per tant, poder-nos fer qüestions sobre totes elles. Ja saben que el departament està a la seva disposició per comentar-les a través del conducte que vostès trobin més adient, i que, evidentment, en el Parlament les podrem respondre sempre que vostès ho sollicitin.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller. Ara, per continuar amb aquesta sessió informativa sobre l'inici del curs escolar, podem fer dues coses: o continuem o suspenem cinc minuts. Continuem, no? (*Pausa.*) Encara tenim... Molt bé. Doncs, per posicionar-se en nom dels grups parlamentaris, començant pel Grup Parlamentari de Ciutadans, tindria..., per un temps de deu minuts, la diputada Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Muchas gracias, señor presidente. Buenas tardes, señor *conseller* y miembros del departamento que le acompañan. Usted ha querido empezar su intervención recordando que hoy es el Día Universal de la Infancia y haciendo alusión al derecho a la educación, pero se le ha olvidado comentar una cosa, que uno de los derechos de la infancia desde 1953, según la UNESCO, es el derecho a la educación en lengua materna, reconocido también por la Asamblea General de las Naciones Unidas en 1989; ese mismo derecho que usted le niega a más de la mitad de los catalanes. Nos gustaría pedir que si de verdad está comprometido con los derechos de la infancia haga el favor de devolverles a los alumnos catalanes su derecho a estudiar en la lengua materna.

Comencem amb el tema dels barracons. Catalunya és la comunitat autònoma, amb molta diferència, que té més barracons, més de mil, i la segona amb més..., és Andalusia, que no arriba a tres-cents. I la veritat és que no ens serveix, aquesta excusa de mal pagador que fan servir ara, que és que no acaben els barracons perquè estan prioritant la reforma de centres. Miri, no. Els centres han d'estar en òptimes condicions i els barracons han de desaparèixer. Als alumnes que pateixen tota la seva escolarització en barracons, a les seves famílies no els serveix de re que vostè els digui que és que està arreglant el centre del costat o d'una altra localitat. El problema dels barracons a Catalunya és endèmic, des dels anys vuitanta. I Esquerra Republicana, ni quan vostè era conseller amb el tripartit ni amb el partit del 3 per cent han fet re mai per acabar amb aquest problema.

Des de la dècada dels vuitanta, la població es va anar reduint fins que va arribar a tocar fons a les acaballes del segle XX, que va començar a créixer de nou. I en el punt més baix, hem tingut menys d'1 milió d'alumnes, i ara en tenim 1 milió dos-cents mil, més o menys. Els darrers anys no ha crescut molt, però, malgrat això, independentment de les baixades o les pujades demogràfiques, la mitjana de barracons a Catalunya és de vuit-cents. Entre els anys 2003 i 2007, va haver-hi una forta onada migratòria, però no es pot culpar la immigració d'un problema estructural de la manca de planificació de la Generalitat de Catalunya, perquè, si fos veritat que la culpa és de les onades migratòries, abans de 2003 no hi hauria barracons, o n'hi hauria molt pocs, cosa que no és certa. I, d'altra banda, altres comunitats autònomes també han tingut onades migratòries i no tenen problemes dels barracons. Quina solució pensa donar al problema dels barracons? Primera pregunta.

El segon punt que volíem tractar, els llibres de text gratis amb sistema de préstec, que és un punt fonamental per tenir una autèntica educació gratuïta i per acabar amb la bretxa escolar tal com reconeixen, per exemple, Save the Children, entre d'altres. Pensa fer alguna cosa perquè tots els nens de Catalunya tinguin llibres gratis com passa ja a Andalusia, Múrcia o la Comunitat de Madrid? I, òbviament, no em serveix l'«Espanya ens roba», perquè la Comunitat de Madrid està pitjor finançada que la de Catalunya i tenen llibres de text gratis. La diferència és on Ciutadans és decisiu o no és decisiu, perquè, a diferència d'Esquerra Republicana, que pacta seients, eh?, pacta la conselleria d'educació, pacta a veure si ens podem quedar amb TV3 o Catalunya Ràdio, Ciutadans el que fa per donar suport a les investidores és demanar mesures que són bones per a tots els ciutadans, per exemple, llibres de text gratis, i ja ho hem aconseguit a altres comunitats autònomes. I tampoc em serveix que parli de l'autonomia de centre, que per vostè és *el comodín de la llamada*; cada cop que no sap què dir, parla de l'autonomia de centres, o que a Catalunya no es fan servir llibres de text, que és una altra de les excuses de mal pagador, perquè la realitat és que la majoria de les famílies cada curs han de fer una despesa d'uns quatre-cents euros per fill.

Tercer punt, les escoles especials i especialitzades. Les escoles especials i les especialitzades són necessàries per tenir una autèntica societat inclusiva –vostè no ha parlat del tema–, i aquestes escoles, tan necessàries, estan patint una autèntica campanya de desprestigi, i les famílies que legítimament opten per aquesta opció han de suportar acusacions de que, per exemple, estan segregant els seus fills. Quin és el seu capteniment per donar suport a aquests centres i a aquestes famílies? I, en aquesta mateixa línia de tenir una societat realment inclusiva, per a quan es compromet a que per fi els alumnes amb TEA es puguin quedar als menjadors escolars? I quan es podran quedar a fer activitats extraescolars amb personal especialitzat?

I en aquesta mateixa línia, també, per a quan es compromet que tots els alumnes sords tinguin intèrprets totes les hores a l'educació tant obligatòria com postobligatòria, i, parlant també dels alumnes sords, vostè creu que l'IES Consell de Cent és l'IES més adequat per tenir aquests alumnes? En cas afirmatiu, per què considera que és el centre més adequat?

Un altre punt que volíem tractar és la carta que li va enviar a vostè la Comissió de Peticions del Parlament Europeu a l'abril, i en aquesta carta, Cecilia Wikström, la presidenta de la Comissió de Peticions del Parlament Europeu, li parlava de la necessitat de garantir la lliure circulació en Europa, de manera que els nens no es vegin «mermats»..., el seu dret a l'educació. Van ser les declaracions que va fer aquesta presidenta. Y en la carta que el Parlamento Europeo le ha mandado a la Generalitat, le recuerda que el español también ha de ser lengua vehicular, en concreto dice, y cito textualmente: «Esta comisión decidió solicitar información adicional y recordarle que, según la Sentencia 31/2010 del Tribunal Constitucional, se considera también el castellano como lengua vehicular de la enseñanza en Cataluña junto al catalán.» I vostè què li ha contestat? Doncs li contesta fent trampes al solitari. Li diu que és que..., sí, que i tant, que la Llei 12/2009 s'ajusta a la Constitució, i això és cert, però, perquè una llei s'ajusti a la Constitució, la seva aplicació ha de ser constitucional. Aquí està la seva trampa. La llei és constitucional, per això està vigent, però com vostès l'apliquen, no, perquè és que l'espanyol ha de ser llengua vehicular a Catalunya, els agradi o no els agradi. L'hi diu la Constitució espanyola i l'hi diu ara també el Parlament Europeu. Espero, a més, que deixin ja de fer servir el mantra de que aquest sistema de la mal anomenada immersió lingüística té un prestigi i un reconeixement internacional, perquè el que fa el Parlament Europeu és dir-li que no estan fent bé les coses.

Ara continuem amb el tema de les llengües, que vostè diu que ara s'aprenen moltes llengües a l'escola catalana; llavors, jo tinc dubtes. Per exemple, l'hindi o l'àrab que s'aprenen, quina formació té el professorat que els imparteix? Què ensenyen, àrab clàssic o alguna de les varietats dialectals? Aquest professorat encarregat, quina titulació té i quines proves d'accés han fet per poder entrar a treballar a l'educació pública? Preguntes que vaig fer a l'anterior legislatura i no em van contestar; a veure si tinc més sort.

Continuant amb el tema de la llengua, el document per l'organització i la gestió dels centres, a l'apartat 2.1, que és el que tracta sobre el tema lingüístic, diu que totes les interaccions del professorat i de l'alumnat, i totes les activitats dins i fora del centre, fins i tot el menjador i les activitats extraescolars, han de ser en català. Espero que pensi suprimir aquest punt, perquè és evident que això sobrepassa ja la Constitució, el Parlament Europeu i els drets dels infants, dels treballadors i també els drets a fer negocis amb l'idioma que un vulgui.

Vostè, suposo que ara farà al·lusió als projectes lingüístics de centre, que és *el otro comodín de la llamada*. Tenemos la autonomía de centro y los proyectos lingüísticos de centro como comodines de la llamada. Un *comodín* que vostè fa servir tot i que jo tinc per escrit que em diuen a l'abril que estan tots penjats –tots, tots– als webs dels centres. Mentida. Em posen per escrit una cosa que és mentida. Per què em van mentir a l'abril? Ja sé que en aquell moment vostè no era conseller, però és responsable d'aquest departament. Per què em van mentir i em van dir que estaven penjats als webs dels centres quan és mentida? Ho vam anar a comprovar, que es pensaven que no ho fariem però ho vam fer, i vam descobrir que no és cert.

Vam demanar empara a la Mesa, i continua sense donar-me els projectes lingüístics de centre. L'últim és que ara m'envia els enllaços, però és que la Mesa d'aquest Parlament ja li ha dit que no em pot enviar els enllaços, que el que m'ha d'enviar són els projectes lingüístics de centre. Per què els amaga? Per què no me'ls vol donar?, que té el mandat d'aquest Parlament, que me'ls ha donat, per cert, una Mesa amb majoria separatista, i m'ha donat aquesta empara.

Un altre punt que volíem tractar, que vostè ha parlat molt per sobre, és les escoles de noves oportunitats que treballen –això no ho ha dit vostè, ho dic jo– en situació de precarietat i d'incertesa, malgrat que fan una feina increïble i necessària. De fet, aquest divendres mateix vaig poder gaudir d'un àpat a El Repartidor, que és el restaurant escola d'El Llindar, a l'Hospitalet, i la feina que fan –vaig poder anar a visitar l'esco-

la– és increïble. I vostès, en comptes de donar suport a uns projectes que funcionen, els posen entrebancs. Nosaltres vam ser el primer partit que vam portar una proposta de resolució a aquest Parlament i vam demanar la compareixença de la directora d'El Llindar perquè ens expliqués els problemes que es troba any rere any, i després, d'altres partits també han presentat propostes de resolució perquè no solucionen el problema. En comptes de donar suport a activitats que funcionen, el que fan és ser un entrebanc.

Un altre punt, que és el tema del professorat: vostè sempre diu que defensa el professorat, però la realitat és que vostè només defensa una part del professorat, i només el defensa quan li interessa, no sempre, perquè sobre el tema de les millores de les condicions laborals, que és el que uneix a tot el professorat, la veritat és que jo no n'he sentit parlar gaire. Preguntes concretes: quan tornarà al professorat les condicions laborals d'abans de les retallades?

El president

Senyora Sierra.

Sonia Sierra Infante

Porto vuit minuts; són deu, no?

El president

Deu.

Sonia Sierra Infante

Sí, sí, perdoni...

El president

Acabi –acabi– la pregunta.

Sonia Sierra Infante

Sí, acabo –acabo. Quan tornarà al professorat les condicions laborals d'abans de les retallades? Quan els tornaran les pagues extres de 2013 i 14? I quan es compromet a cobrir les baixes des del primer dia? Ja no tinc temps, però també m'agradaria que parlés del decret de menjadors que ha posat a tota la comunitat en contra de vostè.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la senyora Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Gràcies, president. Gràcies, conseller, i també saludar el secretari de Polítiques Educatives i les persones del departament que l'acompanyen. La veritat és que nosaltres esperàvem més d'aquest inici de curs. No és la primera vegada que hem expressat públicament que compartim sovint les seves paraules, fins i tot prioritats que vostè ha anat verbalitzant en moltes entrevistes o intervencions públiques que vostè feia, el combat contra la segregació –vostè en parla sovint–, l'escola inclusiva, la recuperació dels plans educatius d'entorn, la millora de les competències lingüístiques, en tot cas, el reforçament també de la tercera llengua, els instituts escola; hi ha moltes coses de les seves intervencions que nosaltres compartim, però a l'hora de la veritat no veiem que els fets o la realitat acompanyin les seves paraules i això ens preocupa.

Vostè pot dir-nos que no té encara pressupostos, és cert, evidentment, però hi ha decisions que no requereixen nous pressupostos, que no costen diners, o, en tot cas, no costen massa diners, i són decisions que vostè no ha pres; en parlaré de seguida. I en el terreny dels fets, no ens sembla que hagi donat encara senyals d'una política massa diferent a l'anterior. I és una evidència que, com que començàvem el curs amb

els mateixos pressupostos, evidentment, ho hem fet tenint la mateixa educació infrafinançada, estem per darrere de la inversió que hi destina Espanya, estem lluny del que inverteixen països del nostre entorn i també del 6 per cent que preveu la LEC –estem en aquests moments a una mica més del 2 per cent–, i vostè, això, doncs, abans de l'inici d'aquest curs no ho podia canviar.

Però també hauria de ser conscient que, de cara al proper exercici pressupostari, si no hi ha un increment important en termes de..., bé, que el Govern inverteixi en educació, doncs no podrem afrontar molts dels reptes que tenim. Vostè també hi feia referència al final de la seva intervenció. I, per tant, a l'inici del proper curs, si som aquí tots, ens tornarem a lamentar. I, per tant, sí que esperem dels propers pressupostos que hi hagi realment un senyal molt clar que indiqui que aquest Govern fa de l'educació pública una veritable prioritat; això és el que nosaltres esperem.

Però, per tornar a una cosa que, no?, no podia ser, no teníem nou pressupost..., però sí que hem de dir que aquest curs va començar, per exemple, amb ràtios massa elevades. Parlava de l'increment d'alumnat, però entenem que aquest increment d'alumnat no s'ha acompanyat d'un increment suficient del professorat, la qual cosa, doncs, també és evident que repercuteix en la qualitat de l'atenció educativa, i, més especialment, si parlem, per exemple, de grups amb alumnat amb necessitats educatives especials. I aquí hem de dir que el Govern, en aquests moments, i això tampoc és una novetat d'ara, no garanteix l'escola inclusiva. Pot garantir uns mínims d'atenció per a l'alumnat amb necessitats educatives específiques, però en la major part dels casos és una atenció no suficient, perquè l'escola inclusiva és molt més que tenir unes hores de vetlladora a la setmana. I, per tant, estem lluny del que hauríem de ser, del model que en realitat nosaltres entenem que dibuixa el mateix decret d'escola inclusiva. I per això és lògic que calguin més recursos, calen més dotacions de professionals, tant suport docent com no docent, cal garantir-ho a totes les etapes educatives, cal garantir-ho en tot l'àmbit educatiu, per tant, més enllà del lectiu, i a més a més, cal molta més formació del professorat.

I en aquest terreny és potser el terreny en què hem de dir que més ens ha decebut, que aquest curs va començar pitjor que l'anterior, que allà on durant el curs anterior s'havia lluitat molt per aconseguir una persona de suport més per atendre un alumnat concret amb alguna necessitat educativa, i li podria posar exemples concrets de municipis i centres; doncs aquest curs va començar sense aquella persona. Que centres de màxima complexitat, com..., tampoc vull dir nom, però, en tot cas, després el podem dir perquè ja sabrà de qui parlo, no?, que, a més, és l'únic institut bilingüe a tot Catalunya, entenen el tema de la llengua de signes per als sords signants, doncs ha passat de cinc persones de suport a tres aquest curs, i això no ho entenem. I per això li voldríem demanar, conseller, que què estan fent per complir amb el decret. Si parlem de ràtios d'EAPs, doncs, veiem que estem molt per sobre, no?, i li volíem demanar si de cara al proper curs, ja no parlem d'aquest, veurem canvis pel que fa al compliment d'aquest decret.

D'altra banda, sobre l'etapa educativa zero-tres, que també n'hem parlat molt, és evident que aquest any també..., aquest curs s'ha iniciat, doncs, estant abandonada per part del Govern de la Generalitat; ja en van sis. Aquí, sense pressupostos, és lògic que no podíem esperar grans canvis d'un dia per l'altre, però sí que potser hauríem pogut tenir algun senyal, no?, com la retirada dels recursos de cassació. Però miri, nosaltres ens volem quedar amb el seu compromís que ha adquirit públicament per recuperar la corresponsabilitat del Govern en el finançament de les escoles bressol de cara al proper curs, i desitjo també que s'acordi un calendari de retorn del deute a tots els ajuntaments, al marge de les sentències, en breu, com aquesta cambra també ha aprovat no fa massa.

Vostè, ara en la seva intervenció, parlava d'una fórmula, no m'ha semblat que concretés massa, no?, de progressivitat en què hi haguessin els ens municipals, les famílies i el Govern. Vejam si poguéssim, bé, concretar-ho, si és que és possible en

aquests moments, una mica més, però volem recordar-li, conseller, que és una de les etapes que, com bé sap, més influeixen en la reducció de les desigualtats a llarg termini, que això ho diuen tots els experts, i, a més a més, que quan fan una anàlisi del sistema educatiu a Catalunya, precisament quan parlen –precisament– del tema de les iniquitats, també es parla que allò que explica més aquestes desigualtats són, suposo, nens que s'escolaritzen més tard, que estan menys temps escolaritzats i que, a més a més, acaben obtenint pitjors resultats. Doncs sembla que val la pena que això sigui una de les prioritats, noves prioritats que s'assumeixin en els propers pressupostos.

I dit això, i vostè també hi feia referència, la qüestió que potser va generar més titulars a l'inici d'aquest curs van ser les obres inacabades, que se sumaven als més de mil barracons que encara hi ha al territori i que entenem que és un exemple més de la mala planificació o omisió de planificació dels governs dels darrers anys. Vostè ara parlava del 155. Nosaltres, per la informació que hem tingut, no ens sembla que en aquella etapa hi hagués un problema de dificultats de signatura de licitació, però, en tot cas, tampoc no hi érem protagonistes en primera persona i no hi insistiré aquí. Però volia preguntar-li si ja estan treballant en els nous centres o en les reformes o grans intervencions que s'hagin de fer de cara al curs vinent, perquè no ens hàgim de tornar a trobar igual.

Una altra cosa que entenem que s'ha de millorar: la formació professional, que entenem que és la gran oblidada. Hem de dir que vam tenir una sessió informativa no fa massa amb el president del Consell Català de Formació Professional. Hem de dir que ens va decebre molt i li ho vam dir també a ell, i em sembla que no veiem prou esforços ni en garantir la gratuïtat d'aquest tipus d'ensenyament, en ampliar l'oferta pública més enllà de la que caldria, en reduir l'abandonament i millorar les taxes de graduació, en millorar la informació, l'orientació i l'assessorament que es pot fer, en buscar convenis o relacions amb empreses, perquè aquí veiem que on hi ha determinats centres o hi ha fins i tot alguns equips municipals que posen molts esforços a l'hora de buscar interaccions entre Ensenyament, entre els centres de formació professional i el teixit econòmic i social, doncs, es pot..., no?, s'impulsa molt, però allà on això no passa, el departament, d'alguna manera, s'ho mira. I, per exemple, tampoc veiem prou esforços en desplegar la llei de formació professional que està aturada des del 2015. Ara vostè mencionava l'agència. El senyor Mohedano ens va dir que l'agència la preveien per al juny de l'any que ve, i això és una qüestió que entenem que no costa diners. Per tant, aquí no és que trobem a faltar uns nous pressupostos, trobem a faltar decisions en matèria de formació professional que no s'estan produint.

Algunes qüestions més concretes que tenen a veure amb temes molt diversos, no? Per fer realitat l'actualització d'aquest model lingüístic, que ens sembla..., que valorem positivament, aquesta actualització que vostè en feia, també veiem que faria molta més falta la formació de professorat. No ens sembla que tinguem professorat en aquests moments capacitat per donar matèries no lingüístiques en anglès o en altres llengües que poden ser, bé, l'objectiu que els nens i nenes, doncs, acabin dominant al final de l'ESO. I li volia preguntar si reforçaran o tenen previst reforçar aquí la formació del professorat en aquest tema, si, fins i tot, poden preveure canvis en la formació inicial, és a dir, al marge de la formació permanent, si a la formació inicial tenen previstos canvis, que em sembla que probablement serien necessaris.

Sobre la nova ordre d'avaluació de secundària, en fi, és cert, això..., bé, en fi, això és així, però ens consta que no s'està fent prou formació al professorat, que els professors de secundària que tenen aquesta indicació d'avaluar diferent, només per competències, no se senten prou acompanyats en aquest nou procés que han de fer. Una mica en la mateixa línia, no?, les oposicions. Aquesta convocatòria de noves oposicions..., 5.460 places, volia preguntar-li quina valoració fa de les oposicions de

l'any passat. Ja ha començat a dir que, probablement, es faci un canvi en el format, en el sentit que es reforci molt més la pràctica docent que no l'ensenyament competencial; doncs a veure si pot aclarir-ho una mica.

I pel que fa al tema horari, sobretot a la jornada compactada, volia preguntar si tenen previst..., si tenen, primer, els resultats d'aquella prova pilot històrica que fa molts anys que deuen estar estudiant, doncs, a veure si ja tenim alguna indicació que aquesta prova pilot hagi donat; si pensen introduir canvis en la secundària, sobretot, bé, eliminant la compactada en alguns centres, i si pensen ampliar les compactades en primària, cosa que nosaltres ja sap que hi estem radicalment en contra.

Però, en definitiva, conseller, crec que en aquest curs seguim on érem, malauradament. Seguim molt pendents dels nous pressupostos. Voldríem, com sap, que s'aprofitessin els nous recursos que uns pressupostos estatals ens podrien donar, però ja entenem que aquest és un debat que no correspon. Però sí que exigirem, i això li ho puc assegurar, una millora important en temes d'inversió en educació. Sense aquesta millora no podrem avançar prou en allò que és necessari i està pendent. Però al marge dels pressupostos també li vull dir que li exigirem compromís i passos fermes en el combat contra la segregació, que és el principal fre a la millora de l'èxit educatiu i de la cohesió social en el nostre país.

I més enllà de consultes públiques, que ja ens semblen bé, tot i que no sabem per què algunes decisions s'obren a consulta pública i altres no, però en fi, sí que li volem demanar que, més enllà del pacte que impulsa conjuntament amb el síndic, què tindrem en el nou decret d'admissió, perquè no ens queda clar. Ha anunciat que hi haurà..., properament, s'aprovarà el nou decret d'admissió, però, ahora, hem tingut notícies d'aquesta, no?, obertura d'una consulta pública. Aleshores potser és que no hem entès bé què se sotmetrà a consulta ni si serà abans del nou decret o serà després.

El president

Senyora diputada.

Esther Niubó Cidoncha

Un minut. Bé, perdó, no –no–, menys.

El president

Ja s'ha passat.

Esther Niubó Cidoncha

Dues frases –dues frases.

El president

Molt bé.

Esther Niubó Cidoncha

Finalment, sobre el tema de la mobilitat del professorat o de l'estabilitat de les plantilles, parlava en general d'un 20 per cent de la mobilitat només. Li volia demanar què estan fent per a garantir l'estabilitat de plantilles en els centres de màxima complexitat, que entenem que segurament que la mitjana deu ser diferent.

I, finalment, si els centres que en aquests moments són concertats..., si hi ha nous requeriments per obtenir finançament públic, per exemple, si hi han centres que a partir d'ara no rebran finançament per segregat per sexes, o no rebran finançament si no admeten alumnat amb un determinat nivell econòmic. I ja està. Per tant, finalment, conseller, només dir que necessitem fets que acompanyin les seves paraules.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula la senyora Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Sí; gràcies, president. Benvinguts, el conseller, el secretari de Polítiques Educatives i la resta de membres del Departament d'Educació. Començaré dient-li que he trobat a faltar dues referències. La primera seria a la coeducació; no ha dit ni una sola paraula sobre coeducació, i la segona és respecte a les mesures de prevenció sobre el fracàs i l'abandonament escolar. Sí que és cert que ha anomenat les escoles de noves oportunitats, però entenem que no són una mesura preventiva, sinó que són a posteriori, una vegada ja tenim el problema damunt la taula. Per tant, començaré dient-li que..., bé, que les hem trobat a faltar.

És cert que vostè sempre té bones paraules, i que mai diu que no quan li plantejem quines haurien de ser les prioritats del departament, però la veritat és que el suposat gir social que hauria de tindre el Departament d'Ensenyament ara que està en mans d'Esquerra Republicana, i no en mans del PDECAT, com estava abans, no l'acabem de veure. És cert que ha canviat el to, però no ha canviat els fets. I jo crec que un exemple el tenim amb les mobilitzacions que viurem a Catalunya durant aquest mes de novembre que ja van començar el dissabte passat i que no només són dels funcionaris, dels treballadors i treballadores públiques en general de la Generalitat, no només són de sanitat, sinó que també fan referència a l'àmbit educatiu.

Fins ara, ni amb l'informe de plurilingüisme ni amb el decret de menjadors escolars, ni amb el que sona que portaran al finançament de les escoles bressol ni amb el desenvolupament de la llei de 2015, de formació professional, estan vostès responnent a les necessitats de la ciutadania, i veurem si quan arriben els pressupostos ens fan canviar d'opinió i destinen partides importants al pla de desenvolupament centrat en primera infància, a la lluita contra la segregació, a l'escola inclusiva, a la baixada de ràtios o als drets laborals docents. Vostè ha parlat de la necessitat d'un nou pressupost, nosaltres ho compartim, però en funció del que ens presenten, veurem si li podem donar suport o no.

I dit això, sí que voldria parlar de deu punts més en concret. El primer és el de l'escola, el Decret d'escola inclusiva. Sempre ho diem: és un bon decret, però que, sense recursos, es queda en paper mullat, genera més problemes als centres educatius dels que tenien abans, perquè el professorat està desbordat, perquè les vetlladores estan en una situació laboral precària i a més no n'hi han suficients ni la jornada és suficient, perquè s'haurien de fer desdoblaments que no es fan, perquè els EAPs no arriben a tot i hi ha un gran desequilibri territorial en la distribució. El personal de suport al menjador escolar manca, la formació del professorat per atendre les necessitats educatives específiques no arriba, i, per tant, dins d'aquest panorama que ens arriba però que és més intuïtiu, sí que m'agradaria si vostès ens poden explicitar i concretar quin és el grau d'implantació d'aquest decret i què tenen previst, per als propers pressupostos, demanar, o quines partides creuen que necessitem als propers pressupostos de la Generalitat.

El segon tema de què li volia parlar és la lluita contra la segregació escolar. És el principal problema que tenim ara mateix al sistema educatiu català. Cal un nou decret d'admissió, com vostè ha comentat, en què ja s'està treballant, i, per tant, ho celebrem, però també calen mesures durant l'escolarització. Ha parlat dels plans educatius d'entorn, ha parlat dels ajuts de menjador escolar. A mi m'agradaria saber si tenen previst ajuts per a les activitats complementàries, perquè sabem que durant el lleure també és un dels principals biaixos que acaba escorant cap a l'èxit o cap al fracàs educatiu.

I també parlant de segregació, a mi m'agradaria parlar de concerts educatius. Sap que nosaltres som defensores de l'escola pública catalana, que creiem que els centres concertats són una anomalia que s'hauria d'anar revertint progressivament. M'agradaria saber què en pensa, vostè. Ha parlat de la no renovació dels concerts de les escoles que segreguen per sexe, però és que n'hi ha algunes d'aquestes que

no només segreguen per sexe, sinó que també estan segregant per motius de renda, perquè, si tenen quotes de dos-cents, tres-cents i quatre-cents euros, estan incomplint tots els criteris que, als nostres ulls, haurien de tirar endavant ja que reben finançament públic. Per tant, m'agradaria saber què pensa de la resta de concerts, i, sobretot, d'aquelles escoles que no s'estan corresponsabilitzant amb l'escolarització de l'alumnat nouvingut, amb necessitats educatives específiques o de les rendes més baixes, perquè creiem que mentre no es reverteixin els concerts educatius, com a mínim sí que haurien de complir amb aquests criteris.

Pel que fa a la formació professional, ja li ho ha comentat la companya del PSC. Fa un parell de setmanes, a la darrera Comissió d'Ensenyament, va comparèixer el president del Consell Català de Formació Professional, el senyor Fabián Mohedano, i jo literalment li vaig dir «si jo fos la consellera d'Ensenyament o de Treball, després d'aquesta compareixença estaria molt intranquilla», bàsicament, perquè va vindre a dir que la feina no estava feta, que no s'havia desenvolupat la llei i que, a més, semblava que era bastant difícil posar d'acord les persones que s'havien d'ocupar d'un departament i d'un altre per quadrar les agendes i tirar endavant les reunions. Això és el que ens va dir el senyor Fabian Mohedano.

Vostè, quan va prendre possessió com a conseller, va dir que la formació professional seria una de les seues prioritats, i en aquest sentit, vull saber si s'equilibrarà l'oferta territorialment, si se blindarà el sistema públic de formació professional; ja sap que hi ha qui veu en la creació de l'agència un pas cap a l'externalització o cap a la privatització. També dir que ara mateix dins del consorci manquen places als centres públics, mentre que l'oferta de la privada i la concertada oscil·la entre un 40 i un 50 per cent. I també li volia preguntar sobre la precarietat del professorat. Ha anunciat una oferta pública de 1.400 places –1.401 places– per a formació professional. Sí que m'agradaria saber quin tant per cent representa sobre el 30 o 35 per cent d'interinatge que hi ha ara mateix dins del sector.

Sobre l'educació zero-tres, que hem de començar a mirar com a zero-sis, tenim una moció aprovada, aquest Parlament, d'aquesta mateixa legislatura. M'agradaria saber si ja han començat a treballar en el pla de desenvolupament centrat en la primera infància, que parlava de la creació d'escoles bressol públiques, de la importància dels espais familiars, de generar xarxa, i tot amb la col·laboració dels ajuntaments. Per tant, m'agradaria saber si ja hi ha alguna reunió en aquest sentit, en aquest inici de curs. I sobre escoles bressol, novament, insistir en si ens pot concretar en quina part es corresponsabilitzarà la Generalitat en el finançament de les escoles bressol i com es retornarà el deute als ajuntaments.

S'ha parlat molt també els darrers mesos sobre planificació i ràtios, bàsicament, per la massificació que s'està vivint a secundària. M'agradaria saber si estan treballant en la planificació per als propers anys i com resoldran ara mateix els problemes que tenim de massificació en alguns centres. Ha parlat de noves construccions; m'agradaria saber si són totes d'obra o si n'hi han algunes que també són en mòduls prefabricats. I, també, jo crec que, si parlem de planificació, hem de parlar de la necessitat de docents. Ara mateix n'hi ha una manca, de docents, en determinades especialitats, fins al punt que s'incorporen alguns docents sense màster. M'agradaria saber si s'està tenint present aquesta situació i com es pensa revertir.

Sobre el tema lingüístic, sap que l'informe que vam presentar fa aproximadament un mes no es va comentar abans amb la comunitat educativa, i això va generar uns certs recels. Si no hi ha una formació adequada per al professorat, això es quedaria en paper mullat. Quan se li ha consultat de manera informal, vostè ha dit que és només un informe i que veuran com s'acaba d'aplicar i de quina manera. Sí que m'agradaria saber si pot ser més explícit en aquest sentit.

Sobre el fracàs i l'abandonament escolar, que ja li he dit que ho havia trobat a faltar, estem en una mitjana d'un 18 per cent, tot i que hi ha algunes zones que

són més complicades i que poden arribar fins i tot al 40 per cent, moltes expertes parlen de la necessitat de repensar l'educació secundària..., –després li preguntaré exactament, eh?, conseller (*l'oradora riu*)– algunes expertes parlen de repensar l'educació secundària. És cert que vostè ha parlat del nou decret d'avaluació, però no sé si, més enllà del nou decret, està pensant i estava escoltant les expertes que, des de la universitat, parlen de la necessitat de donar-li una volta de cent vuitanta graus, a l'educació secundària, perquè del fracàs escolar no només podem responsabilitzar les famílies o l'alumnat, sinó que també hi ha una part on el sistema està fallant.

Pel que fa a la coeducació, també tenim moltes coses aprovades en aquest Parlament, no sé si tenen prevista alguna mesura per tal de treballar als centres la lluita contra les violències masclistes, els continguts curriculars que facin justícia de gènere, i que s'inclogui l'educació afectiva sexual tal com tenim aprovat en aquest Parlament.

Sobre els drets laborals dels docents, saben que venen unes setmanes de vagues, que ja van començar el passat dissabte, que demanen un 6 per cent d'inversió pública, que vindran altres en defensa de l'escola pública i els drets laborals. Jo soc partidària que els drets laborals els negocien directament els sindicats amb el departament, però sí que m'agradaria saber si ens pot concretar alguna cosa, més enllà de la convocatòria de noves places. No sé si tenen pensat alguna cosa respecte de l'hora lectiva o dels majors de cinquanta-cinc anys.

I ja per acabar, i pel que fa al decret de menjadors escolars, comentàvem que s'ha obert ara un procés participatiu. Més enllà del procés participatiu, entenc que finalment la darrera paraula la té el departament, i sí que m'agradaria saber exactament si podem aconseguir que siga de governança comunitària, que es faça una gestió des de l'economia social i cooperativa, i que es dignifique el personal responsable del temps de migdia.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per intervenir en nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el diputat senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, conseller, gràcies a vostè i a tot el seu equip, per aquesta compareixença i per la seva exposició. Òbviament, aquest debat sobre l'inici del curs inevitablement esdevé un debat de política general focalitzat en el tema d'ensenyament, i, per tant, ens permetrà que intervinguem també en aquesta mateixa línia.

Miri, des del nostre punt de vista, el plantejament que vostè ha fet considerem que és un plantejament de manteniment respecte a les polítiques educatives anteriors, i, per tant, continuista, però que no planteja les disrupcions que per nosaltres serien imprescindibles per tal de poder realment valorar que estem davant d'un model educatiu nou, que dona compte dels veritables problemes i reptes educatius que tenim en el nostre país. I, parlant del tema de segregació, tothom..., estem d'acord, vostè també, en que és el tema fonamental. Des del nostre punt de vista, el problema de la segregació obeeix a una doble raó: a una raó de recursos, però també a una raó de model, eh?

Des del nostre punt de vista, no només per la manca de recursos, sinó per la naturalesa del model educatiu, vostès, ni volent, podrien revertir la segregació escolar, perquè no compten –i no sé si hi volen comptar– amb un model educatiu que realment tingui la capacitat de revertir aquesta segregació escolar. Dit d'una altra manera, la desigualtat social, la segregació social que genera el sistema i que l'escola hauria de revertir; és a dir, l'escola hauria de ser un adreçador pel qual la població passa, i, en aquest sentit, s'harmonitza des del punt de vista de desigualtats socials, i

de la segregació social que genera el sistema, és obvi que el sistema educatiu a Catalunya el que fa és reproduir aquesta desigualtat social i aquesta segregació; no revertir-la. I en comparació amb altres països, si comparem la incidència de les polítiques públiques en general, i les de l'educació en particular a l'hora de revertir aquestes desigualtats, realment la incidència és molt menor.

Hi insisteixo, la nostra hipòtesi, creiem que prou contrastada, és que no només es tracta d'un problema de recursos, sinó de model, i a la vista està. En el nostre país tenim sis tipus de centres educatius diferents: els privats; els concertats a l'Opus Dei, que segreguen per sexes i que segueixen rebent diners de les butxaques de tots i totes; els concertats, la resta, diguéssim, no?; i, després, dintre de les escoles públiques, tenim: les escoles públiques, diguéssim, d'alt nivell, aquelles que tenen unes AMPAs implicades, que treballen per projectes, etcètera; les normals, no?, i després tenim els centres d'alta complexitat. Amb una pluralitat de models de centre d'aquesta naturalesa, encara augmentada més per la seva política d'autonomia de centres, que no compartim, des del punt de vista amb què vostès la conceben i l'apliquen, hi insisteixo, això és una màquina de reproduir la segregació, i, per tant, la desigualtat social. Per tant, podem dir que, en el nostre país, l'escola pública no contribueix netament a revertir la segregació escolar, ans al contrari.

Òbviament, també hi ha un problema de recursos. No tenim el 6 per cent, que seria l'objectiu mínim que hauríem d'assolir, i, per tant, no tenim les plantilles suficients, no baixem les ràtios de forma adequada, no revertim retallades, no responem a les reivindicacions laborals dels docents i de les docents, no podem abordar seriosament el projecte de l'escola inclusiva, i no podem abordar reivindicacions sindicals bàsiques, que vostès saben que són fonamentals en aquests moments per al diàleg social, com és el tema de l'assignatura pendent amb els majors de cinquanta-cinc anys, o la reducció de l'hora lectiva, etcètera. Per tant, òbviament, també hi ha un problema de recursos, que impedeix que aquest model educatiu no funcioni adequadament, i que és una qüestió que en aquests moments no veiem que tingui solucions realment consistents sobre la taula.

I ja acabo, perquè em sembla que se m'està exhaurint el temps. Molt ràpidament; òbviament, també és un problema de recursos que afecta les places de zero a tres anys, que han de ser finançades públicament; la insuficiència de places a Barcelona, cosa que ha posat en evidència, doncs, el procés de matriculació d'enguany, en què ha calgut anar a correu, no?, tapant forats per resoldre un problema real de places; el problema de manca de places a secundària, atesa l'evolució sociodemogràfica del país; la manca en formació professional..., bé, etcètera.

Però, ràpidament, una qüestió més, o dues qüestions més. Una: el tema dels menjadors. L'espai de menjador, si volem lluitar contra la segregació, ha de formar plenament del projecte educatiu, i, per tant, ha de ser plena responsabilitat pública. Des del nostre punt de vista, al cent per cent. És espai educatiu, i, si volem que no es generin processos de segregació, ha d'estar garantit de forma universal i pública. Per tant, el decret que vostès proposen va en el camí equivocat, des del nostre punt de vista. Cal plena responsabilitat pública en col·laboració amb la comunitat educativa, i el decret no va per aquí. Jo crec que és un decret que segurament ha nascut mort, eh?, o que, tal com està plantejat no tindrà viabilitat.

I, per últim: ens preocupen enormement les conseqüències del 155 i la repressió sobre la comunitat educativa, eh? No voldríem que...

El president

Ara sí...

Carles Riera Albert

...fruit d'aquesta repressió, i, a la vegada, també, d'una manca d'emparedament per part del Govern de la Generalitat, es trobés a la intempèrie el personal docent, i haguéssim d'assumir processos...

El president

Ja...

Carles Riera Albert

...d'autocensura, eh?, en els seus continguts docents, no?, perquè la pressió és evident. I, per tant, en aquest sentit, ha d'haver-hi un encoratjament i un estímul a que això no sigui així, i un acompanyament explícit.

Gràcies. I disculpi per l'allargament en el temps.

El president

Gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula el senyor Bernat Solé.

Bernat Solé i Barril

Moltes gràcies, president. Donar la benvinguda a l'honorable conseller, també al secretari de Polítiques Educatives, a tots els membres del departament. En primer lloc, agrair-li la seva compareixença; una compareixença que ens arriba amb el curs iniciat i que, en definitiva, el que ens permet, a través de la seva exposició, és acabar d'afinar, de perfilar les dades que en el seu moment ens va donar, com a inici de legislatura. I, per altra banda, doncs, intuir, ja, aquelles línies fonamentals del departament que ja s'estan desenvolupant.

És evident que l'inici de curs, com també ho va ser el final del darrer curs, ha estat immers en una sèrie de polèmiques, polèmiques alimentades per diferents opcions polítiques, però nosaltres volem convertir aquestes polèmiques en reptes. Ho hem fet sempre i ho continuarem fent. És evident que les polítiques educatives sempre estan en el centre de l'atenció política; per què?, doncs, perquè són les polítiques que incideixen més en les famílies, són motiu, moltes vegades, de polèmica, són aquelles polítiques que tenen més recorregut, i que, per tant, tenen més conseqüències en la societat. Això no vol dir que puguem fer un debat responsable i un debat buscant el consens.

Per tant, des del nostre grup parlamentari, un agraïment especial per haver abordat aquells temes fonamentals de país, aquells temes troncats de les polítiques educatives que són necessaris..., posar sobre la taula, malgrat que, sovint, puguin generar polèmiques, o, sovint, puguin generar discrepàncies. Posicionaments importants a nivell de gestió. Posicionaments importants a nivell de concepte, del model educatiu, i posicionaments importants a nivell de país. Durant el darrer any, o dels darrers anys, han viscut en un marc de certa confrontació, fins i tot, m'atreviria a dir, en un marc de repressió. Vostè ha posat l'exemple del 155; un 155 que no ens ha permès, o no li ha permès, com a departament, desenvolupar una sèrie de polítiques que haurien estat necessàries i fonamentals per a l'educació del nostre país. Hem vist assenyalament a professors. Hem vist posar en dubte el model d'escola catalana. Per tant, ja des d'aquí, i deixo a banda aquesta línia, nosaltres, el nostre grup parlamentari, volem posar sobre la taula la capacitat de consens que estic segur que sabrem trobar amb molts dels grups parlamentaris d'aquesta cambra. Coincidirem, segurament, moltes vegades, amb la diagnosi. Coincidirem moltes vegades amb la necessitat. L'únic que hem de fer és posar-nos d'acord i des d'una visió responsable.

Ens ha anunciat les dades d'inici de curs. Permeti'm dir, aquest 1.574.193 alumnes, i permetin-m'ho dir amb la xifra exacta, perquè a darrere de cadascuna d'aquestes unitats, hi ha una persona; una persona, una alumna, un alumne; un alumne considerat com el centre de les polítiques educatives del nostre país. Hem de ser capaços de posar la persona al centre de l'educació del nostre país. Tenim reptes importants, reptes que la demografia pròpia del país ens hi porta. Hem vist un descens important en la demanda d'infantil i primària, i, per altra banda, un increment important a secundària. I això ens fa prendre una sèrie de decisions. Concretament, a secun-

dària, també hem vist..., perdó, a batxillerat, i a formació professional, hem vist un increment important de la demanda en formació professional. Si no m'equivoco, estem parlant d'un increment de 3.985 alumnes per a aquest proper curs. Per tant, això ens fa reflexionar. Ens fan reflexionar, aquesta demanda, aquest canvi de societat o aquestes necessitats que els nous reptes socials que té el nostre país, doncs, ens reclamen. I, per tant, en aquest sentit, volem posar..., volem que el departament posi èmfasi en aquesta formació, en la formació professional.

Ens ha parlat de formació dual. Aquests 11.000 alumnes que, avui, que aquest curs gaudeixen d'aquesta formació dual. Ens agrada; ens agrada aquest model on hi hagi la corresponsabilitat del sector productiu, la corresponsabilitat del sector secundari, i, per tant, entenem la formació professional, també, a través d'aquesta corresponsabilitat.

També ens ha parlat d'un pla d'actuació de la millora dels resultats, i, per altra banda, d'una nova possible ordre d'avaluació de la formació professional. Aquí sí que ens agradaria que ens expliqués una mica quin seria l'objectiu d'aquesta nova avaluació o nova ordre d'avaluació per a la formació professional.

A nivell de model d'escola catalana, coincidim amb el que sempre ha anunciat, aquest servei públic garant de la igualtat d'oportunitats. Nosaltres entenem que és a través –i aquí coincidiríem amb el company de la CUP– de l'educació, que aquelles diferències socials que es produeixen, pròpies de la societat, doncs, a través de l'escola, es puguin igualar.

El model d'equilibri entre el públic i el concertat, en aquests moments, malgrat que el nostre grup parlamentari, com s'ha expressat moltes vegades, defensem aquest model públic, entenem que està en una situació d'equilibri. Algun grup ens parla del concertat com una anomalia. Nosaltres considerem, en aquests moments, l'escola concertada com una transitorietat, com una transitorietat per avançar cap a un model plenament públic. I, per tant, l'equilibri que en aquests moments s'està donant és un model que nosaltres acceptem. Sempre que –sempre que– aquelles escoles concertades que tenen necessitats importants de finançament, doncs, se'ls pugui solucionar la situació, i això, evidentment, va en detriment de finançar aquelles escoles que presenten segregació per sexe, o que no fan aquesta funció territorial per a..., la qual qualsevol escola concertada hauria de garantir.

Un bon sistema educatiu es basa en un bon model, en un bon equip humà i en uns espais adequats. El model el tenim; el temps ens ha donat la raó. Tenim un model d'èxit: un model no segregador, malgrat que hi hagi molt camí a recórrer; un model inclusiu, ho reitero, malgrat que hi hagi molt camí a recórrer, un model d'oportunitats, que garanteixi l'assoliment de cada projecte personal de cadascuna de les persones que formen part d'aquest sistema.

A nivell d'equip humà, ho vaig dir en l'altra compareixença i ho torno a dir: hem de posar en valor, i ho fem, i sé que el departament ho fa, la feina que estan fent els professors i mestres del nostre país. Han passat anys de dificultats, i, per tant, cal posar en valor tot aquest potencial humà que tenim. Per tant, valorem –valorem– aquests esforços que s'estan fent des del departament, per garantir aquest 81 per cent d'estabilitat laboral en el professorat en el mateix centre, o, per altra banda, doncs, aquest 22 per cent de llocs de treball amb perfil professional vinculats al projecte de centre. De la mateixa manera que valorem la convocatòria d'aquestes 5.005 places d'oposició, de les quals 3.600 de mestres i 1.400 entre professors d'ESO i formació professional.

S'ha parlat, també, de ràtios. Nosaltres defugim, potser, parlar del tema de ràtios, per posar sobre la taula el debat sobre les necessitats exactes i reals dels alumnes. Parlar de ràtios és parlar de mesures universals, i les mesures universals, moltes vegades, no donen solució als problemes. Per tant, asseguem-nos, tenim una diagnosi, sabem que a les classes..., que les aules del nostre país, doncs, necessitem oxigenar-les, però fem-ho des d'un debat responsable.

A nivell d'espais, jo voldria defugir, també, la demagògia que alguns grups parlamentaris fan en aquest àmbit. Es parla molt de barracons, es parla molt de mòduls prefabricats. Evidentment, una eliminació total de mòduls prefabricats amb els calendaris que alguns grups ens proposen en aquesta cambra voldria dir no fer cap tipus d'inversió a cap altre centre educatiu existent, i, per tant, el nostre grup parlamentari això no ho vol. Volem que es continuïn fent aquestes inversions ja previstes. Vostè, aquí, a la presentació, doncs, ens ha posat diferents exemples: rehabilitacions i grans ampliacions, per una valoració de 9 milions d'euros, o millores per una valoració de 34 milions d'euros; per cert, algunes, aturades pel 155.

Pel que fa al zero-tres anys; evidentment, necessitem recuperar aquest cofinançament des d'un model de corresponsabilitat entre famílies, entre departament i entre ajuntaments. Un sistema basat en una tarifació social, precisament perquè el zero-tres anys també ha de ser garantia d'igualtat d'oportunitats, d'equitat, de que aquelles famílies que tenen més necessitat tinguin més facilitat per portar els seus fills a l'educació de zero a tres anys. Per tant, en aquest sentit, també m'agradaria preguntar-li en quin punt estem en aquest model de cofinançament des del Govern de la Generalitat.

Pel que fa a beques menjador, vostè ens ho ha dit: aquest increment de 12.200 noves beques per a aquest curs, que en diners serien aquests 7 milions d'euros. Ho celebrem; ho celebrem, precisament, pel que he dit abans, per aquesta equitat, per aquest objectiu de que aquelles famílies que ho estan passant més malament tinguin l'oportunitat de que els seus fills, almenys, mengin un plat calent durant el dia. Per tant, aquí també ens hi trobarà.

Hi han nous reptes que apareixen –que apareixen–, com són els instituts escola. Se n'ha fet debat en aquesta comissió i en aquest Parlament. El nostre model passa per defensar el model d'institut escola, sempre que allà on es vulgui implantar, encaixi, no com a model universal. I, per altra banda, doncs, nous reptes com corresponsabilitzar els municipis en l'educació de tots, passant per aquest projecte educatiu de municipi, o per aquesta Educació 360, mirant cap a totes bandes, fent que els equipaments siguin totalment polivalents.

Finalment, crec que em falten...

El president

Trenta segons.

Bernat Solé i Barril

Trenta segons. Finalment, amb referència a aquest procés participatiu que s'ha engegat des del departament, ho valorem, ho valorem molt positivament, perquè és amb tota la comunitat educativa amb la qual hem de comptar a l'hora de resoldre aquells problemes importants o aquelles decisions importants que tenim com a país.

Vostès plantegen un debat, un procés participatiu sobre el menjador escolar, sobre el model lingüístic o sobre els edificis que han de tenir els diferents centres educatius. Aquí ens hi trobarà, al nostre grup parlamentari ens hi trobarà, perquè, tal com s'ha dit, és a través de la participació ciutadana, de tots els agents, que estic segur que sabrem trobar la millor solució i la solució de consens.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Xavier Quinquilà.

Xavier Quinquilà Durich

Moltes gràcies, president. Donar la benvinguda al conseller, al secretari de Polítiques Educatives i resta de membres, personal del departament. Bé, estem satisfets; estem satisfets pel fet del que s'està visualitzant, que s'estan assumint, no sense difi-

cultats, però s'estan assumint reptes importants, donant, d'una banda, continuïtat a la bona feina feta des del mateix departament, i en altres, atenent els nous reptes i les realitats que es van succeint en aquest sentit. Les dades són les que són, i les dades i la realitat s'han d'anar assumint en funció de les necessitats i també de les possibilitats reals. I, per tant, tot el que fa..., a l'increment de professorat, però..., aquesta convocatòria d'oposicions, i, per tant, aquesta voluntat d'anar estabilitzant, cada vegada més, les plantilles, i anar reduint el que és la interinitat, em sembla que són passos importants i rellevants, perquè el fet de poder tenir equips docents sòlids, i, a més a més, en permanència en els centres, és garantia de que després els projectes puguin tenir la dimensió i la continuïtat necessàries.

És evident, i ha estat molt bé l'esment que ha fet, conseller, de que l'aplicació del 155 no ha estat innòcua. És un fet obvi, i, en aquest sentit, ha tingut unes afectacions molt concretes, especialment pel que fa a l'àmbit de les infraestructures, i que, per tant, doncs, sense que això sigui una excusa, és un fet obvi que ha generat unes dificultats i uns hàndicaps; uns hàndicaps que crec que també hem de valorar i tenir en compte, els que tenen un origen conjuntural dels que tenen un origen estructural. I ho dic per l'esment permanent, la queixa permanent respecte a com s'ordenen les prioritats, i és que les prioritats s'ordenen en base, no només a temes estructurals, sinó també conjunturals, i cadascuna s'ha d'atendre en funció de l'origen i en funció, també, de la temporalització i de l'afectació que generen.

En aquest sentit, bé, és evident que, al final, amb això, com en tantes altres coses, hi ha un tema de recursos, i que és evident que, més enllà de la voluntat política, els recursos s'han d'ordenar en funció de prioritats. I, en aquestes prioritats, és evident que la lluita contra la segregació escolar és i ha de ser un dels temes centrals. En aquest sentit, el Pacte contra la segregació que està engenant i liderant el Síndic de Greuges, ens sembla que és un instrument important i necessari; un document que cal tenir en compte en el seu conjunt; en el seu conjunt en el sentit de que és un document que fixa elements estructurals, on hi ha una pota molt important, que és el finançament, precisament, amb altres, que són més de tipus procedimental, administratiu, com per exemple el fet de la millora del nou decret d'admissió d'alumnat. En qualsevol cas, un pacte que el que pretén és corresponsabilitzar a tot el sistema –a tot el sistema–, justament, per aconseguir trencar amb aquesta xacra de la segregació escolar. I quan dic «tot el sistema» em refereixo a tot, no només a una part. Ho dic perquè, recurrentment, es fa una certa diferenciació del que és l'àmbit de la xarxa pública de la xarxa concertada.

I, en aquest sentit, jo em voldria remetre a un informe del síndic de greuges del juliol de 2016, on diu textualment –ell diu–: «Quan es parla de dualització escolar, cal tenir present que també hi ha escoles concertades notablement implicades en l'escolarització de l'alumnat immigrat, igual que hi ha escoles públiques escassament implicades.» Per tant, compartim la necessitat d'elaborar un mapa de centres, però no només de centres concertats sinó un mapa que realment ens situï en quina és la dimensió, justament, d'aquesta corresponsabilitat per part de tot el sistema.

Un altre àmbit prioritari que compartim és aquesta implementació de l'escola inclusiva, com un eix que garanteixi igualtat d'oportunitats, i l'adequada atenció a la diversitat. Tornem amb el mateix: aquí hi ha un tema de recursos claríssim, i, en tot cas, més enllà dels recursos, sí que seria necessari plantejar, en tot cas, implementacions graduals, però que ens fixem l'objectiu, no?, de que realment això pugui ser una realitat, amb tota la seva dimensió en el termini més curt possible.

En qualsevol cas, sí que voldria posar en valor eines i projectes que em semblen importants, necessaris, i que contribueixen d'una forma molt important a tot el que és aquest àmbit inclusiu i contra la segregació, com són, per exemple, els plans educatius d'entorn, i, en aquest sentit, aplaudim especialment aquest Pla educatiu 2.20, o 0.20, justament perquè, realment, ens sembla una eina utilíssima, des de l'experiència d'èxit que han suposat aquests plans d'entorn, en espais especial-

ment vulnerables, i escoles d'alta complexitat, fer-lo extensiu a tot el sistema. Em sembla una proposta no només interessant sinó que realment pot donar aquesta dimensió, una mica tres-cents seixanta, també, en el sentit d'implicar el que són els centres educatius dintre del que és la seva comunitat, més enllà del que és estrictament l'àmbit formatiu, acadèmic, eh?

Un altre eix important: l'aposta per la formació professional; la compartim plenament. I en aquest sentit, aquesta aposta d'estratègia, i aquesta necessitat de valoritzar la formació professional i arribar als estàndards desitjats europeus, en els quals encara no hi som, creiem que serà una eina útil i imprescindible, aquesta creació de l'Agència Pública de Formació i Qualificació, una eina imprescindible per realment garantir la necessària coordinació interdepartamental, perquè al final estem parlant fonamentalment d'això, més enllà de que l'orientació global de la formació professional, doncs, també pugui tenir la suficient flexibilitat com perquè pugui adaptar-se d'una forma més ràpida i més vinculada al que és el teixit productiu.

Finalment, l'àmbit del plurilingüisme, la interculturalitat, un altre dels elements que també han estat, com deia el diputat Solé, motiu, eh?, de certa polèmica. Nosaltres, absolutament, estem per donar, justament, continuïtat a una excel·lent feina que s'ha fet des de les escoles. En aquest sentit, efectivament, avui és el Dia Mundial dels Drets dels Infants. Jo sí que voldria dir que, justament, el model lingüístic de l'escola catalana no només no nega drets sinó que els garanteix. I, per tant, el model d'immersió lingüística com a eina de cohesió, com a eina de garantia d'oportunitats i d'èxit educatiu, ens sembla que, ja des d'un punt de vista..., no només perquè ho digui jo, sinó perquè, ja, doncs, ho diuen, justament, totes les proves a nivell de competències lingüístiques, que evidencien que els nostres alumnes estan dintre dels estàndards fixats; així ho corroboren.

En qualsevol cas, aquesta idea d'implementar aquest model integrat de contingut i llengua, eh?, sobretot pel que fa a l'aprenentatge de l'anglès, al reforç de la llengua oral... El programa de llengües i cultures d'origen, que, al final, el que suposa és un concepte d'acollida que signifiqui reconèixer i posar en valor l'altre. És a dir, també situar les seves tradicions culturals, eh?, com un element enriquidor, i, per tant, veure la diversitat no com un problema –no com un problema–, sinó com una oportunitat per a tots.

Per tant, valorem molt positivament la feina feta en aquest curt període, la lluita contra la segregació, la inclusivitat, l'atenció a la diversitat, finançament de zero a tres anys; evidentment, són apostes i àmbits en els quals ens queda recorregut a fer, sempre apostant per l'excel·lència, per la innovació, i, sobretot, s'hi feia referència, situant la persona, l'alumne, en el centre de les polítiques educatives, des d'una visió global i transversal, implicant, sempre i en tota la mesura del possible, a tota la comunitat educativa.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara, per respondre, té la paraula el conseller d'Ensenyament, per un temps..., en principi el Reglament marca un temps màxim de trenta minuts, però el conseller m'ha dit que respondrà totes les preguntes i comentaris en un temps inferior.

El conseller d'Ensenyament

Gràcies, president. No sé si soc tan optimista com vostè. Jo he comptat trenta-cinc preguntes directes, que m'han fet vostès, eh?, a banda de reflexions que mereixen debat. Trenta-cinc preguntes directes no les puc respondre ni en trenta minuts, ni..., eh?, i, per tant, perquè una pregunta té uns segons per formular-se, i una resposta necessita minuts per concretar-se. Per tant, és evident que estic convençut que algunes de vostès o alguns de vostès començaran la propera intervenció dient: «vostè no m'ha respost aquesta pregunta», i deuran tenir tota la raó del món, i me n'excuso prèviament.

En segon lloc, estem pendents dels propers pressupostos, evidentment, i també sé, per experiència i per lògica parlamentària, el debat dels propers pressupostos. Tots i totes vostès trobaran els propers pressupostos insuficients, excepte aquells de vostès que els votin a favor. I aquest és un tema i un debat de la lògica parlamentària, que entenc perfectament, perquè segurament tindran raó, tothom. I, en tot cas, vull començar per aquí, perquè és un tema que han tractat tots. El departament té uns pressupostos elaborats. El Govern té uns pressupostos elaborats. En els pressupostos que té el Govern elaborats, que inclouen els que té el departament elaborats, vostès ja han vist que el vicepresident i conseller d'Economia ja ha dit públicament, com també ha dit el president de la Generalitat, que el Departament d'Ensenyament serà un dels departaments que tindrà un especial èmfasi en les polítiques generals de govern, i també, ara, deuen haver escoltat que també s'ha dit públicament que el retorn al finançament del zero-tres serà una de les polítiques, diguem-ne, estrella de la caracterització social dels propers pressupostos. Jo no estic autoritzat per anar més enllà, i no penso anar-hi.

Sàpiguen que, en tot cas, sense uns propers pressupostos, la majoria de les seves peticions –vostès en són conscients– no hi podran ser, perquè estaran prorrogades als pressupostos actuals. I sàpiguen que sí, que algunes de les seves peticions, en els nous pressupostos, evidentment que hi són –evidentment que hi són–, perquè no es poden plantejar uns nous pressupostos sense incloure alguna de les seves peticions, per lògica. En tot cas, jo hi insisteixo.

Respecte a la convocatòria de vaga de la setmana vinent, jo puc estar d'acord amb molts dels punts, eh?, amb molts dels punts que apareixen..., no en tots, eh?, perquè algun em sembla regressiu, com el de les vint-i-quatre hores del professorat de secundària, vull dir, aquest em sembla regressiu, però, amb la gran majoria dels punts, hi estic d'acord, absolutament d'acord. De la gran majoria dels punts, en podrem parlar amb els sindicats l'endemà de saber que els pressupostos tiren endavant. I ja està. I ho saben, també, els convocants. És evident que som conscients d'això, i per això el gran lema de la convocatòria és el 6 per cent de pressupostos. És evident que estem parlant de pressupostos futurs, i, per tant, estem parlant de política futura, no de política present i no de política passada. Per això és absolutament lògic.

Un altre tema que ha sortit, genèricament, des de perspectives molt diferents, és el tema de la llengua. Aquest és un tema..., que a Catalunya hi ha hagut consensos i dissensos de fa molts anys. I en el consens hi estem una majoria, i hi hem estat sempre, i en el dissens no hi ha una majoria, i es demostra en el Parlament, i no hi ha estat sempre, eh? I, per tant, diguem-ne, no hi ha res de nou –no hi ha res de nou. Fins i tot, diguem-ne, els dissensos són en les «lectures de», eh? En la Convenció sobre els drets de l'infant de la UNICEF, per exemple, es parla del respecte als idiomes, no dels ensenyaments dels idiomes. Però és igual, és que no cal anar ni a UNICEF ni a UNESCO; jo podria al·legar ara informes reiterats de l'OCDE sobre l'èxit del sistema lingüístic de l'escola catalana, però com que partim tots... (*Veus de fons.*) No... (*Veus de fons.*)

El president

Si us plau...

El conseller d'Ensenyament

Com que partim tots d'uns apriorismes, que els tenim molt assimilats –que els tenim molt assimilats–, ens agafem als textos externs, des del nostre punt de vista, a l'apriorisme. És a dir, nosaltres, com a Departament d'Ensenyament, hem de garantir una cosa, que és que en la finalització dels seus estudis obligatoris, tots els alumnes del nostre país siguin competents plenament en llengua catalana, en llengua castellana, i tinguin la màxima competència possible en llengua anglesa, o una altra tercera llengua. Això és el que hem de garantir en aquests moments com a De-

partament d'Ensenyament. I, per a garantir-ho, hem de complir, també, la legislació educativa i la normativa al respecte, i és el que fem.

I ens convenç el resultat final? No. Estem convençuts que, en el resultat final, per exemple en les competències orals, no tots els nostres alumnes tenen les suficients competències orals en tercera llengua, però també estem convençuts que no tots els nostres alumnes tenen les suficients competències orals en llengua catalana. I, en canvi, sí que estem convençuts que els nostres alumnes tenen les suficients competències orals en llengua castellana; del resultat final, eh?, del final de l'ensenyament obligatori. Estem convençuts d'aquestes tres coses. I, per tant, és evident que hem de treballar més en l'oralitat, i hem de treballar més en l'oralitat de la llengua estrangera i treballar més en l'oralitat de llengua catalana. És evident, perquè són unes mancances d'un incompliment de la nostra obligació, que és que acabem amb les suficients competències.

Una cosa, molt en concret, que voldria deixar clara, eh? El coneixement de l'àrab, el xinès o qualsevol altra llengua d'origen com a llengua curricular o optativa, l'efectua professorat qualificat i contractat per les vies de contractació del Departament d'Ensenyament; normalment, professorat que ja tenim i que és competent en llengua àrab o llengua xinesa. No hi ha cap professor, evidentment, en el nostre sistema, que efectui docència d'una assignatura curricular, sigui optativa o no sigui optativa, que no tingui la titulació. I això és obligació nostra.

Una altra cosa poden ser extraescolars, que, en les extraescolars, evidentment, que no són curriculars, no són optatives, no produeixen nota, etcètera, estan fora d'horari lectiu, sí que tot sovint, doncs, va d'acord..., en funció de les capacitats del centre, de l'AMPA, de l'ajuntament, de l'entorn, i passa com, diguem-ne, amb altres temes. És per això que ho volia deixar clar.

El mòduls prefabricats. Els mòduls prefabricats; jo els donaré xifres i faré alguns comentaris sobre algunes fallàcies comparatives amb altres comunitats, eh?, sobre algunes fallàcies comparatives d'altres comunitats. En el curs passat teníem 1.063 mòduls prefabricats en centres diversos, i en aquest en tenim 1.015, de moment, perquè no puc assegurar que no hi hagi ara unes inundacions a no sé on que facin que una part d'un centre s'hagi fet i ja... És a dir, ahir, ahir a la tarda, en teníem 1.015 i al juny vam acabar amb 1.063. Si vol, en allò que és més preocupant, que són els centres completament amb mòduls prefabricats: l'any 2008-2009 n'hi havia 120. I, enguany, que és l'any que n'hi ha hagut menys, excepte un, d'aquesta seqüència, n'hi ha 93, dos centres menys que l'any passat. Hi han 93 centres completament amb mòduls. Motius: insuficiència pressupostària de la Generalitat històrica. Canvis demogràfics, d'externs a interns, és a dir, allaus demogràfiques, però també canvis demogràfics interns –però també canvis demogràfics interns. Hi treballarem, en substituir-los?, sí, excepte aquells centres que ja sabem que no continuaran, per exemple, que estan acollint aquest augment de secundària que ara es dona, però que d'aquí uns anys, amb les xifres que a vostès els he donat es comprova, ja no hi serà. Per tant, aquell centre que ara han creat amb mòduls prefabricats per atendre una certa allau que sabem que després desapareixerà, no farem un edifici, per eficiència econòmica evident.

I comparativa amb altres comunitats autònomes, amb dues que sempre se'ns compara; no ens agrada comparar-nos, eh?, però, amb dues. Primer, amb Madrid. Madrid ha tingut un augment de centres concertats aquests anys d'augment demogràfic. Què vol dir? Que bona part de l'arribada demogràfica s'ha produït en..., que l'arribada ha anat a centres públics, i dels centres públics ha sortit alumnat cap a centres concertats. Com que hi hagut un augment de centres concertats, hi han menys prefabricats, evidentment, perquè els prefabricats són de la pública; no? Bé.

Andalusia. A Andalusia la xifra és més clara. Del 99 fins enguany, l'alumnat d'Andalusia ha crescut un 8,7 per cent. L'alumnat a Catalunya ha crescut un 52,60

per cent. Per tant, quan se'ns compara el nombre de mòduls prefabricats d'Andalusia i Catalunya... Jo soc filòleg, però si vostès fan la comparativa, resultarà que a tant per cent de creixement, tenim menys mòduls prefabricats. A tant per cent de creixement, eh?

Un cop dit això, que simplement serveix per dir: no ens comparin amb..., estudiem-nos a nosaltres mateixos, que és el que ens preocupa, evidentment que tenim un nombre excessiu de mòduls prefabricats, tot i el creixement demogràfic, tot i la cura de no construir el que no cal, o la previsió d'«ara, això s'ha mogut cap aquí, però després es mourà cap allà», tenim un excés de mòduls prefabricats, evidentment –evidentment.

Els serveis territorials tenen l'encàrrec, i l'han d'acabar en poques setmanes, d'efectuar dues coses: una anàlisi de tots els mòduls prefabricats i els edificis antics que necessiten remodelació, en el mateix paquet. Quins són els mòduls prefabricats que cal treure –que cal treure–, perquè, diguem-ne, són estructurals, no conjunturals, eh? –que cal treure perquè són estructurals, no conjunturals. Quins són els centres que cal remodelar perquè són antics i no tenen les condicions necessàries, i la seva planificació de tot. Llavors, això, més quins centres nous han de construir-se, han de crear-se. I la suma de tot això, en una planificació dels propers set anys, que és la que ens veiem amb cor de planificar i dir, doncs, «en els propers set anys construirem aquests centres, suprimirem aquests barracons, remodelarem aquests centres», amb una, diguem-ne, previsió pressupostària que toqui de peus a terra.

Hem demanat a cada servei territorial que prioritzi, que ens enviï la llista ja prioritzada, perquè ells coneixen la realitat, i nosaltres, com a departament, ens tocarà, diguem-ne, acoblar les prioritzacions. I quan nosaltres ho tinguem, els hi oferirem a vostès, als grups parlamentaris, perquè, diguem-ne, les prioritzacions poden tenir comentaris, eh? O podem..., o pot haver-hi fins i tot desacords en «doncs, no hi ha..., a no sé on, que aquí caldria remodelar..., o aquest..., que vosaltres creieu, departament, que és conjuntural, nosaltres creiem que és estructural», eh? Bé, però, és això.

Aleshores, el tema dels menjadors per als alumnes amb qualsevol grau d'autisme. A, en els pressupostos hi és, els menjadors per a qualsevol grau d'autisme. B, en el decret de menjadors, també hi és. Si no hi ha pressupostos o no hi ha decret, nosaltres farem tot el possible perquè, malgrat això, hi sigui. Però, què fem...?, perquè, si no hi ha pressupostos –que serà molt difícil– o no hi ha decret, que serà molt difícil treballar sense ni pressupost ni decret, de manera correcta; però, si no n'hi ha, què fem? El problema que tenim, que hem tingut enguany –que hem tingut enguany–, és que la legislació actual ens diu que amb un pressupost prorrogat només podem ampliar el capítol 1 en aquell professorat per..., de necessitat d'escolarització, per tant, amb professorat que entra a aula i posa notes, per resumir-ho així: que no podem augmentar capítol 1 amb personal d'administració i serveis.

Això té un petit problema, que és que nosaltres tenim als centres professorat docent i personal d'administració i serveis, però tenim un altre equip important, que és el personal tècnic docent, que no posa notes, per tant, no és docent estricte, però que no és administració i serveis, perquè és monitor, és vetllador, és intèrpret, és psicoterapeuta. Clar, aquest paquet, que no se'ns reconeix i està a la bossa de personal d'administració i serveis, no el podem contractar en cas de pròrroga.

Estem treballant amb Funció Pública de manera bastant avançada en què se'ns reconegui que el Departament d'Ensenyament té tres tipus de realitats laborals. El docent, el tècnic docent, i administració i serveis. Si aquest tècnic docent se'ns reconeix per Funció Pública i està molt avançat el reconeixement, fins i tot en cas de pròrroga, podríem contractar personal tècnic docent per necessitats d'escolarització, que és el problema que hem tingut enguany. Hem pogut contractar gairebé vuit-cents professors, però no hem pogut contractar cap vetllador, cap monitor, cap

psicoterapeuta, cap..., no, perquè són PAS. I..., és a dir..., com..., què estan fent? Com que, si hi ha pressupost, això és igual, si no hi és, hi ha aquesta via. I nosaltres hem de treballar amb totes les possibilitats, eh?, perquè és monitor, és vetllador, és intèrpret, és psicoterapeuta. Aquest paquet, que no se'ns reconeix i està a la bossa de personal d'administració i serveis, no el podem contractar en cas de pròrroga.

Estem treballant amb Funció Pública de manera bastant avançada en que se'ns reconegui que el Departament d'Ensenyament té tres tipus de realitats laborals: el docent, el tècnic docent i administració i serveis. Si aquest tècnic docent se'ns reconeix per Funció Pública –i està molt avançat, el reconeixement–, fins i tot en cas de pròrroga podríem contractar personal tècnic docent per a necessitats d'escolarització, que és el problema que hem tingut enguany. Hem pogut contractar gairebé vuit-cents professors, però no hem pogut contractar cap vetllador, cap monitor, cap psicoterapeuta, cap... No, perquè són PAS. I, és a dir..., com..., què estan fent? Com que si hi ha pressupost això és igual, si no hi és, hi ha aquesta via. I nosaltres hem de treballar amb totes les possibilitats, eh?

Pel que fa als sords, aquí hi ha una diferència. Algun cop nosaltres sí que hem de treballar amb els pressupostos o amb aquest canvi de funció pública perquè hi hagi més personal dedicat a l'alumne amb necessitats educatives a partir de la seva sordesa, però no creiem que la fórmula correcta sigui posar intèrprets a classe. O sigui, la fórmula correcta és tenir professorat que pugui exercir la seva docència amb llenguatge de signes. Hi ha una fórmula que és la més senzilla: és posar intèrpret; és la fórmula que hem de fer si no tenim més via, però la fórmula correcta és tenir professorat docent que sigui capaç de fer el seu treball docent en llengua de signes. Aquí hi ha una certa diferència, de vegades, en les peticions i en el càlcul econòmic de les peticions, perquè evidentment el cost d'intèrpret és diferent que el del personal docent, però la qualitat educativa del personal docent és superior que la de l'intèrpret, i ens hem de moure en aquest paràmetre.

Més coses, eh?, i em perdonaran. Els centres de noves oportunitats. Els centres de noves oportunitats són un conjunt de centres molt diferents que tenim en aquest moment, producte de la realitat, també molt diferent. Tenim centres de noves oportunitats en els nostres instituts. Hi ha instituts que tenen centres de noves oportunitats, eh? L'Institut Escola d'Hoteleria i Turisme de Barcelona, de la Meridiana, té un potent centre de noves oportunitats a dintre, eh?, i molt potent –i molt potent. El té. I és, diguem-ne, del departament, aquell centre, perquè és de l'institut, amb professorat que contracta l'institut, és a dir, del departament.

Hi ha centres de noves oportunitats que són estrictament d'una ONG, d'una fundació dedicada al lleure, a l'esplai, però aquests són, tant l'un com l'altre, els casos, diguem-ne, menys habituals. Els més habituals són el producte de la col·laboració entre el Departament d'Ensenyament, el SOC, l'ajuntament i alguna entitat del tercer sector. L'exemple d'El Llindar, de l'Hospitalet, que és el producte de la col·laboració del Departament d'Ensenyament, del SOC, de l'ajuntament i d'una entitat del tercer sector.

Hem dit que amb totes les realitats diversificades que hi ha..., eh? Perquè, a més a més, cal gairebé sempre que hi hagi una empresa o un gremi empresarial o un conjunt d'empreses que hi donin suport pel que fa a la inserció laboral, cosa que en El Llindar..., és una empresa de restauració bastant coneguda.

Els resultats? Millors del que habitualment hom pensa. L'any passat set mil joves van passar per un centre de noves oportunitats –set mil. D'aquests set mil, un 80 per cent va trobar feina, es va inserir en el món laboral un cop acabat el curs de noves oportunitats –80 per cent. I, d'aquest 80 per cent que va trobar feina, un 20 per cent va reinserir-se també en el sistema educatiu a través d'un grau de formació professional mitjà. Per tant, és una fórmula molt bona. És una fórmula molt bona que ve del nostre fracàs, de l'abandonament. Que hem de reduir l'abandonament. També

sabem que no hi ha abandonament zero, no hi ha fracàs escolar zero, eh? Per tant, sempre hi ha d'haver alguna eina d'aquest tipus –sempre.

Que és una eina que per nosaltres només té en aquests moments un defecte greu, que és arribar a totes les persones que no han acabat els seus estudis secundaris obligatoris amb l'oferta. I estem treballant amb el SOC i els ajuntaments de com arribar amb l'oferta; oferta voluntària evidentment, però com arribar amb l'oferta. Per tant, els resultats existents són molt bons. Aquest 80 per cent d'aquests set mil que han trobat feina a l'acabar són molt bons.

Més, perdonin, eh? El zero-tres o el zero-sis, eh? El zero-tres, primer el comentari per... Nosaltres retirariem els recursos de cassació si els ajuntaments retriessin les peticions d'execució de sentència. Com que els ajuntaments fan bé de no retirar les peticions d'execució de sentència, nosaltres tenim l'obligació, com a institució i Administració, de demanar un recurs de cassació de les diverses sentències diferents. Diguem-ne, forma part dels interessos de cadascuna de les institucions, de la lògica de les relacions de les institucions. I, diguem-ne, els ajuntaments s'estranyarien que retiréssim el recurs de cassació, i jo m'estranyaria molt que els ajuntaments no demanessin l'execució de la sentència. Per tant... I ara estem parlant, eh? És una mesura damunt la taula d'ambdós per parlar.

I, de què estem parlant? Doncs, per un cantó, del Departament d'Ensenyament retornar a la participació del pagament del cost de la plaça, amb una xifra. Que volem que la suma de la xifra del Departament d'Ensenyament amb el manteniment de l'aportació, encara ara, de les diputacions pugui arribar a la xifra de 1.200, però això dependrà dels pressupostos, evidentment. Dependrà dels pressupostos, que arribi a la xifra de 1.200. I estem parlant també amb els ajuntaments de com retornem el que nosaltres entenem aquella part que el departament va deixar de posar. Entenent que ja hi ha una part que van posar les diputacions que no cal que nosaltres tornem a posar, perquè ja la van posar les diputacions. I entenem que això afecta tots els ajuntaments que tenen llars d'infants, hagin o no hagin acudit als jutjats, no?, a fer cap a jutjats.

I estem negociant. Les negociacions van molt bé. Són en el cent per cent com voldríem nosaltres? No. Són en el cent per cent com suposo que voldrien els ajuntaments? Doncs tampoc. Ens estem entenent? Molt bé. Què falta per acabar-nos d'entendre? Em faré pesat, eh? Saber de quin pressupost disposem, clar. Perquè no podem dir als ajuntaments «nosaltres fem tant» fins que no sapiguem de quin pressupost disposem. Ni tan sols podem dir «farem» si no sabem si en disposem, d'aquest pressupost, eh? Però entenem que sí que la voluntat és aquesta. I sé que alguna pregunta més sobre el zero-tres hi havia.

Llavors, formació professional. La formació professional és per nosaltres... De què estem molt contents de la formació professional? Com funciona l'FP dual. I és relativament fàcil ampliar-la, eh? És trobar empresaris. Jo em vaig reunir la setmana passada amb empresaris i em van dir: «Què és el que més falla de l'FP dual?» Doncs els empresaris que no venen. N'hi ha molts que venen, eh?, però els que no venen. I, per tant, hi estem... De què és del que estem menys convençuts de la formació professional? El grau d'abandonament dels graus mitjans. El grau d'abandonament, el nivell d'abandonament dels graus mitjans. Els graus superiors tenen un nivell d'abandonament, diguem-ne, satisfactori, o sigui, aquest tant per cent europeu d'abandonament; el mitjà té un abandonament molt alt, eh? I, per tant, hem de treballar aquí.

Però després, diguem-ne, hem de treballar per a tot el sistema en moltes de les coses que deien vostès. Per això l'agència, que és la primera aplicació de la llei d'FP –perquè la llei d'FP la va tirar endavant l'agència–, l'agència està molt avançada. Jo els puc assegurar que l'acord entre el Departament de Presidència, que és a qui s'adjudica orgànicament l'agència en el decret de constitució del Govern, el Departament de Treball, el Departament d'Empresa i el Departament d'Ensenya-

ment, que són els que en aquests moments tenen formacions professionals diverses, és absolut. Absolut vol dir absolut. I que ja estem en condicions..., i ha estat molt ràpid, eh? Perquè saben que tradicionalment és difícil posar els departaments d'acord, eh? I ha estat molt ràpid perquè portem, diguem-ne, molt poc. I ja està. I, per tant, estem en condicions, estic en condicions de poder dir que l'acord entre els quatre departaments és absolut per a l'agència i per a altres qüestions de formació professional en les quals també participem els quatre departaments, i que aviat hi haurà notícies de la concreció de l'acord.

De vegades... Permetin-me que quan tots aquells acords estiguin desenvolupats pugui tornar jo mateix a venir aquí acompanyat dels responsables de formació professional per fer una presentació específica de la qüestió, perquè em sembla que és molt important, però sàpiguen que, diguem-ne, l'acord és absolut. I aviat hi haurà les primeres notícies –aviat vol dir aviat– dels primers passos tant per a l'agència com per a altres acords molt importants dels departaments que els he esmentat i alguns sectors empresarials molt potents del país per tirar endavant el que vostès reclamaven, que és un treball conjunt de la Generalitat amb les empreses en sectors fonamentals i claus de la indústria del país i, per tant, per a la formació dels nostres joves.

Més. El tema de les oposicions. Jo li ho he dit, el president està fent... El tema de les oposicions. Amb el tema de les oposicions nosaltres volem, com ja he dit més d'una vegada, abaixar el nivell d'interinatge als estàndards europeus, eh? És allò 7, 8, 10 per cent. En fi, cada vegada que jo ho dic, l'equip tècnic i de direcció posa 7, 8, i jo sempre acabo dient –vostès ho saben– el 10 perquè, diguem-ne, si fem una xifra rodona no ballarem tant. Per fer això cal una garantia d'estabilitat de tancar oposicions. Dic cinc mil, eh? Venim de dos mil i escaig l'any passat; cinc mil, cinc mil, cinc mil. Veuran que, en aquestes, l'any passat eren més de secundària i enguany són més de primària, i l'any que ve serien més de secundària, i aniríem així alternant més o menys, perquè també és més fàcil, la gestió i l'equilibri del professorat.

La fórmula que estem treballant, i que hi estem treballant amb els sindicats, i que jo ja vaig comunicar a la ministra en el seu moment que faríem, és: mentre des del Govern de l'Estat no es modifiqui la fórmula d'oposicions i s'adeqüi a l'ensenyament per competències i a l'avaluació per competències, que és el que regeix en el nostre sistema ara ja, nosaltres farem unes modificacions competencials en les oposicions. De manera que –també els hi explicarem properament– serà clau la part de coneixement del sistema i de l'aula i serà clau la part de coneixement competencial i, diguem-ne, desapareixerà el pes més important del pas memorístic, del pes memorístic, cosa que reclamava tothom l'any passat, eh? Ho van acabar reclamant la inspecció, els tribunals, perquè tothom es va adonar que havíem arribat a un punt en què el sistema necessitava modificar-se. Estem també treballant amb els sindicats per arribar a un principi d'acord d'aquests canvis, perquè tots els canvis necessaris que siguin assumibles, però jo crec que la proposta que farem serà positiva.

Pel que fa al decret de menjadors, el dia de demà hi ha una pregunta oral; per tant, ja m'hi estendré una mica més demà i en parlem quan vulguin. En el decret de menjadors, diguem-ne, allò que ens preocupa més és que pel fet de no fer-lo empitjorem el que hi ha –allò que ens preocupa més és que pel fet de no fer-lo empitjorem el que hi ha. És del 1996, el que tenim ara. No hi havia la LEC, no hi havia la Llei de contractació pública. Vostès en el Parlament estan tramitant també una llei de contractació de serveis públics que afectarà el menjador. Qualificar el menjador de servei educatiu no es feia el 96; parlar de menjar de proximitat no es feia el 96; qüestionar com és la nutrició dels nostres infants a partir de qüestions de neurociència no es feia el 96. I, per tant, diguem-ne, si al final no fem res del decret acabarà el servei malament, eh?

I ho fem, ara ho tenim en un procés de participació ciutadana. Això, què vol dir? El Govern ho té en una pàgina web on tothom que vulgui pot opinar de menjadors escolars, d'arquitectura escolar i del model lingüístic. Quan s'hagi de fer el pas a decret, a normativa d'aquests casos, aleshores ho posarem a la pàgina de participació ciutadana del Departament de Política Digital, que és una pàgina més reglada, on la participació està més establerta. I ho posarem allí, que és on hem posat el decret d'escolarització aquests dies, que ara ja no hi és perquè el termini ja ha acabat i ja va en el procés intern del Govern. Per tant, diguem-ne, són processos diferents, en estadis diferents, amb finalitats diferents. El de menjadors el tenim a la nostra pàgina web, que ve des d'un model, diguem-ne, molt obert.

El decret d'escolarització, que és una altra cosa que ens han fet referència tots vostès. El decret d'escolarització... Ara, president, acabo amb això, i lamento no fer la resposta a la resta de preguntes, però en tot cas les poden fer per escrit sempre que vulguin, evidentment, i en oral i tornem. El decret d'escolarització..., tenim un decret d'escolarització *in mente* que recull totes les peticions, per exemple, del síndic en matèria de segregació i peticions dels moments de relació pedagògica, de FAPAC, de sindicats, que, com que és un decret nou, té un procediment que abraça sis mesos. Aquest no el podem pensar per a l'any que ve perquè l'escolarització comença ja. El que hem fet és presentar una modificació de l'actual en aquells dos aspectes que no generaven controvèrsia i que, per tant, podíem accelerar sense uns grans procediments de consensos perquè tothom havia dit sempre que l'aspecte del cel·lular, ara innecessari, i els exalumnes eren un tant per cent molt baix, i era també ara producte de segregació, més que de conciliació familiar. Que són els dos que hem fet perquè no cal engegar un gran procés de consens. I hem fet una exposició pública curta, però l'hem feta.

El gran –el gran– l'estem treballant, ja el coneixeran vostès, que seria per a l'altre curs perquè és un decret nou. I aquest sí que necessita un consens ampli i, com a mínim, sis mesos.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor conseller. Obriríem un segon torn d'intervencions per a aclariments. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Muchas gracias, señor presidente. Empezaré con el tema de los consensos y los disensos. Ciudadanos está en consenso con la mayoría de los catalanes, porque hay que recordar que el 85,6 por ciento de los catalanes no quieren el actual modelo lingüístico de la escuela catalana. Y sí, lo reconozco –esto se lo voy a reconocer–, hay un consenso de la vieja política a favor de la inmersión lingüística. Son viejos partidos reivindicando un modelo de los ochenta, tiene toda la lógica. Ciudadanos, sin embargo, que es un partido reformista, un partido progresista, está en consenso con la mayoría de las familias que quieren un sistema lingüístico moderno con tres lenguas vehiculares.

Sobre el informe o informes –que usted ha dicho en plural– de la OCDE, ya le anuncio que vamos a solicitar por escrito que me entregue esos informes. De hecho, me pasé la anterior legislatura pidiendo algún documento acreditativo de que internacionalmente se considera que el modelo catalán es un modelo de éxito. Y ¿sabe todo lo que conseguí? De su departamento, ¿eh? Todo lo que conseguí fue un artículo de los años ochenta analizando la inmersión lingüística en Canadá, que no tiene nada que ver con la que se aplica aquí, porque la que se aplica aquí no se puede aplicar en Canadá, porque su Constitución lo impide.

Y ¿sabe lo que decía ese artículo? La conclusión final de ese artículo, que con muy buen criterio me mandó su departamento. Que para que la inmersión lingüís-

tica funcione se necesita tener una muy buena base en lengua materna. Insisto, alabo el gusto del departamento, que me envió ese artículo, un poco antiguo; hay bibliografía y literatura sobre el tema mucho más reciente. No sé por qué decidieron mandarme un solo artículo, que lejos de decir que el sistema lingüístico en Cataluña era un modelo de éxito, más que nada porque en aquel momento ni tan siquiera se aplicaba en Cataluña, lo que dice es que para que funcione la inmersión lingüística se necesita una buena base en lengua materna.

Espero que ahora tenga más suerte, que me envíe estos informes de la OCDE, porque con los proyectos lingüísticos de centro no he tenido ninguna suerte. No me ha contestado. ¿Por qué no me los entrega, pese a que tengo el amparo de la Mesa, que ya le ha dicho a usted que no me puede entregar los *links*, los enlaces, sino los proyectos de forma material? Algo tendrá que ocultar cuando llevo desde abril pidiendo esos proyectos lingüísticos de centro y no me los entregan, pese a tener el amparo de la Mesa.

Sobre el tema de barracones. Yo no sé quién ha hecho las comparativas con Madrid, yo desde luego no he comparado para nada con la Comunidad de Madrid. Y cuando he hablado de Andalucía no ha sido para comparar, sino simplemente para decir que es la segunda comunidad autónoma con más barracones. Es decir, que eso de la comparativa se lo ha sacado un poco de la manga.

Sobre el profesorado que domine la lengua de signos para poder impartir clase. Oiga, pues a mí me parece una muy buena noticia, me parece una noticia estupenda. Estoy convencida de que los niños sordos y las familias también lo van a pensar, pero ¿cuándo van a formar a ese profesorado? ¿Cuándo va a estar listo? ¿Cuándo va a estar formado? Y ¿cómo los van a contratar?

También me parece una buena noticia que usted reconozca –que lo reconoció ya el otro día– que los alumnos con trastorno de espectro autista no se pueden quedar a comer en los comedores escolares. Porque es que cuando lo dije en esta misma comisión, en la anterior legislatura, la bancada de lo que entonces era Junts per Catalunya me llamó mentirosa, me dijo que eso era mentira, que por supuestísimo que los niños con trastorno de espectro autista se podían quedar en los comedores, aunque yo conozco niños con nombres y apellidos, que no voy a decir obviamente, que no se pueden quedar. Como mínimo, que usted lo reconozca de verdad que le honra, y espero que le explique a su bancada que no me puede llamar mentirosa por una cosa que es cierta.

Lo que pasa, que su respuesta tampoco me deja muy tranquila. Porque, claro, si no hay presupuestos, al final tampoco lo vamos a solucionar. Y una vez que estén los presupuestos, que no tiene pinta de que los vayan a presentar, pues me parece que los pobres niños con trastorno de espectro autista se van a quedar otra vez sin personal especializado, no solo para los comedores, sino también para las actividades extraescolares.

Tampoco me ha contestado sobre la respuesta del Parlamento Europeo. ¿Qué le parece que desde el Parlamento Europeo le tengan que enmendar la plana? Y, lejos de decir que esto es un proyecto de éxito, un modelo de éxito, en realidad no hacen lo que tienen que hacer, que es garantizar que el español sea una de las lenguas vehiculares, como dice la Constitución. Y quizás a ellos los puede enredar, ¿eh?, con esto de que aquí se cumplen las leyes, pero, como usted comprenderá, a nosotros no nos enredan. Tenemos clarísimo que se saltan las leyes en este tema, como en otros, mientras que el PP y el PSOE miran para otro lado, porque tienen ustedes sus pasateos constantes en todos estos años, y así estamos como estamos.

Nosotros estamos del lado de las familias, ya lo he dicho. Estamos del lado de esa mayoría que no quiere este modelo lingüístico y de esas relativamente pocas familias que se atreven a pedir que, por favor, se les dé su derecho a recibir clases en español. Y digo que, pese a ser pocas, paradójicamente son muchas, porque, si tenemos en cuenta el nivel de acoso vergonzoso al que se somete a esas familias que

acaban cambiándose de centro en la mayoría de las ocasiones, muchas me parecen, y muy valientes. Y desde aquí quiero reconocer el trabajo y la valentía de todas esas familias que luchan por un modelo más justo y que además es el que por ley les tendrían que dar a todos los niños y niñas catalanes.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la senyora Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Sí; gràcies, president. Seré breu perquè abans soc conscient que m'he excedit en l'ús de la paraula. Agrair al conseller les concrecions que em feia en molts dels punts que li hem anomenat: el zero-tres, l'FP. Sí que demanaria uns últims aclariments sobre coses que jo crec que he entès bé, però preferiria aclarir-ho.

En aquest tema del procés de participació, he entès, no?, que els processos de participació es posen a la web. Però, per tant, queda clar que en el procés de decret d'admissió d'alumnat es retiraran els punts dels cel·facs i també l'alumnat –exalumni. *(Pausa.)* D'acord. Per tant, això al marge del procés de participació serà així, sí o sí. D'acord.

I després el que..., això sí que no m'ha contestat. És a dir, si podem dir que efectivament hi ha nous requeriments de cara a l'obtenció de finançament públic per part dels centres. És a dir, podem dir que no es renovarà el concert, si parlem de concerts, a aquells centres que segreguen per sexe o que no admeten un alumnat amb un determinat nivell socioeconòmic? Això sí que demanaria que ho aclarís; si no, encara que sigui a nivell informal.

Pel que fa a la formació professional, que parlava de la importància de l'FP dual, sí que ens preocupa –i ho hem dit sovint– que el teixit econòmic principal de Catalunya són petites i mitjanes empreses. Aleshores, aquí entenem que una gran empresa –podríem parlar de la SEAT o moltes altres– que fan FP dual i, per tant, tenen un tutor en la mateixa empresa..., perquè l'FP dual és més enllà d'unes pràctiques a una empresa, és que hi ha la formació al mateix centre. Això quan ho traslladem a petites i mitjanes empreses –i m'imagino estètica o coses així–, com es fa? O si és que es fa, eh? Si és que es fa en petites empreses i, per tant, amb uns itineraris professionals determinats.

Sobre el tema de la formació als docents que hi ha ara –hi ha nous docents sobre el tema de la tercera llengua, sobretot l'anglès–, tampoc ho ha aclarit massa. Saber si efectivament té pensat incrementar aquesta formació permanent o fer canvis en la formació inicial.

I, finalment, pel que fa als ajuts de menjador, sí que volia saber si aquests ajuts que diuen que han incrementat té previst de cara al proper curs incrementar-los també en la secundària, sent conscients que en aquests moments, doncs, no hi ha servei de menjador a secundària i, per tant, tampoc hi han aquests ajuts; si això és un canvi que podem pensar que hi haurà o no.

I, finalment, pel que fa al decret de menjador, dir que evidentment –almenys parlo des del Grup Socialistes– l'objectiu no és tombar aquest decret, és que aquest decret efectivament, doncs, tingui o compleixi, en tot cas, amb els objectius o les propostes que nosaltres entenem que són necessàries. He de dir que ens ha agradat..., no ens ha arribat directament, però ens ha agradat conèixer el segon esborrany que entenem del decret, que pensem que millora, en qualsevol cas, el primer.

I l'última cosa és estabilitat de les plantilles als centres de màxima complexitat. Aquí no m'ha dit si hi ha alguna..., què es pot fer per garantir que hi hagi més estabilitat en aquests centres.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula la senyora Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Sí; gràcies, president. Com tinc tan poc temps i són tants temes, parlaré només d'un, que són els pressupostos. Conseller, fa un parell de setmanes el secretari general del Departament d'Economia, el senyor Albert Castellanos, feia unes declaracions on parlava de que en els propers pressupostos hi hauria 1.600 milions d'euros més, que la majoria ja estaven compromesos i que això només permetria fer gestos –i dic textualment «gestos»– en educació de zero a tres, en formació professional i en taxes universitàries.

Conseller, nosaltres volem uns nous pressupostos, clar que sí. Però no de gestos en temes que per nosaltres són essencials i que són prioritaris. I per revertir les retallades després d'una dècada d'austeritat calen recursos, i aquestos recursos fins a on nosaltres veiem..., potser hi han altres vies, però no les hem contemplat, i, per tant, estaria bé que ens ho comentessin des del Govern. Per nosaltres hi ha dues vies ara mateix per incrementar aquestos recursos. Una són els pressupostos generals de l'Estat, als quals vostès, com a Govern, ja han dit que no hi donaran suport, i l'altra via és una reforma fiscal que per nosaltres ha de ser perquè els més rics –hi insisteixo, els més rics–, i no les classes mitjanes, paguen més.

Aquestes dues vies, que no són excloents, sinó que per nosaltres són les dues necessàries i complementàries, haurien de servir per augmentar els recursos dels quals disposa el Govern de la Generalitat per fer uns pressupostos realment socials, expansius i que permetin revertir les retallades.

A això també tenim present que, malgrat aquestes dues vies de finançament, que podrien augmentar els recursos que té la Generalitat, no ens permetria arribar ni molt menys al 6 per cent. Ho sabem perfectament. Però el que no pot ser és que estiguem en un 2,8 per cent del PIB d'inversió en educació, que és el que tenim ara mateix, i que ens sembla no només insultant, sinó profundament perjudicial per al nostre sistema públic i principalment perquè és nociu per a les classes treballadores de Catalunya.

Nosaltres creiem que en educació a Catalunya calen mesures per a l'equitat, per treballar l'equitat, per millorar la igualtat d'oportunitats. També calen millores per augmentar la qualitat del sistema, i sabem que totes de cop no podran ser-hi. No presentem tampoc escenaris irrealistes ni exigim ara mateix el 6 per cent. I, hi insisteixo, crec que sí que seria bo calendaritzar quines són les necessitats, amb quins recursos es podria comptar ara mateix obrint totes les oportunitats d'accés a recursos que tenim ara mateix i, per tant, fer un calendari real de quines són les previsions i de com es podrien calendaritzar aquestes necessitats i com es podrien finançar.

I ja acabe. Se'ns insisteix molt en la necessitat d'uns nous pressupostos. Som plenament conscients i a nosaltres ens agradaria poder aprovar els pressupostos de la Generalitat, però crec que s'ha de ser sincera: la pilota està ara mateix a la teulada del Govern de la Generalitat. I ho dic perquè nosaltres aprovarem o no els pressupostos en funció dels pressupostos que vostès ens presenten. Per tant, se'ns està demanant moltes vegades que calen uns nous pressupostos, però hem de veure quina és la proposta i quin és el projecte que ens presenten. Per tant, depèn de vostès que acabem o no acabem donant suport als pressupostos.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. El senyor Bernat Solé, en nom del Grup Parlamentari Republicà.

Bernat Solé i Barril

Sí, molt breu. Cinc conclusions. En primer lloc, agrair aquesta radiografia tan exacta, però sobretot realista. El més fàcil era mostrar les virtuts. Vostè ha mostrat les virtuts i les mancances, i penso que això és un exercici gran de responsabilitat.

Coincidim amb bona part dels grups parlamentaris d'aquesta cambra en les necessitats, fins i tot coincidim en el model. Per tant, erigim això com un valor, com un valor a treballar, com un valor que ens permeti asseure'ns a la mateixa taula i parlar-ne.

I defugir sobretot de titulars. Senyora Sierra, ha tornat a posar l'exemple de Madrid. (*Veus de fons.*) Molt bé. Quan s'il·lustren situacions es poden il·lustrar amb xifres absolutes o xifres relatives, i crec que el conseller ho ha explicat claríssimament, la comparativa entre Madrid i Catalunya.

Finalment, agrair també que des de la conselleria s'abordin grans temes. Sabem que no és fàcil, però sabem que és necessari, fins i tot m'atreveixo a dir que és imprescindible. Per part nostra, per part del nostre grup parlamentari, traslladar-li el nostre suport.

I, finalment, dir-li que amb el nostre suport no n'hi ha prou i que per dur a terme totes aquestes polítiques cal altres suports.

El president

Moltes gràcies, senyor Solé. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Xavier Quinquilà.

Xavier Quinquilà Durich

Gràcies, president. Bé, malgrat el catastrofisme d'alguns, penso que la radiografia ha estat prou exhaustiva i prou honesta. I en aquest sentit el model d'escola inclusiva és evident que necessita recursos i necessita recorregut, però ens felicitem, per exemple, d'aquesta modificació que permetrà justament que la franja del personal tècnic docent estigui reconeguda, tant des de l'àmbit pressupostari com també des de l'àmbit de la funció pública, que és un escull real i que, doncs, genera problemes seriosos per poder implementar el model que volem.

Pel que fa a l'FP, felicitats. Felicitats perquè per fi estem aconseguint una transversalitat que ha sigut realment molt complicada –molt complicada. I aquest és un pas fonamental, essencial. Essencial, doncs, per impulsar àmbits tan importants, des d'un punt de vista estratègic de país, com és l'FP dual, que ha de ser la gran aposta de futur. Ja és present, però ha de ser la gran aposta de futur. Però en qualsevol cas si no es fa des d'aquest treball transversal és molt –molt– complicat que això tingui el recorregut que necessitem totes i tots.

També ens felicitem del retorn del departament a aquest compromís, encara no concretat –i ho entenem perfectament–, pel que fa al finançament del tram de zero a tres anys.

I, finalment, torno amb el tema lingüístic, que és un clàssic. I, en tot cas, sí dir que els que discuteixen el sistema d'immersió lingüística és evident que no viuen o no volen viure la realitat. Viuen en una realitat paral·lela que el que vol és generar permanentment un problema on no hi és, i que francament em sembla que això és exercir una manca de responsabilitat jugant amb un pilar fonamental de cohesió de país, que indica segurament el poc important que és per a alguns l'escola i fins i tot els drets dels infants.

I, en tot cas, sí que ens felicitem precisament del rigor, precisament a l'aposta de millora del model lingüístic, apostant precisament pel plurilingüisme i la interculturalitat.

I dir finalment..., i coincideixo amb el que s'ha dit: tot plegat, més enllà de voluntats i de radiografies, hi ha un escull fonamental i que hem de ser capaços de vèncer, que és l'escull del finançament.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Doncs per tancar aquesta sessió informativa té la paraula el conseller.

El conseller d'Ensenyament

Gràcies, president. Telegràficament. En primer lloc, pel que fa als vetlladors acompanyants dels alumnes amb TEA, jo he volgut dir que, com que ho tenim tan clar, en aquest cas ho intentarem fer fins i tot sense pressupostos, ho intentarem fer sense... Perquè és un cas que és molt evident, eh? És un cas que és molt evident, que, a més a més, no és tan costós pressupostàriament com per no fer-ho.

Després, el Canadà. Al Canadà no hi ha un sistema d'immersió lingüística, hi ha un sistema que a la zona francòfona l'ensenyament és només en francès, a la zona anglòfona l'ensenyament és només en anglès, de manera que a la zona francòfona només poden estudiar en anglès aquells alumnes que el pare i la mare van estudiar en anglès. I això és un grup d'alumnes que es va reduint amb el temps, eh? –que es va reduint amb el temps. Però, en tot cas, no és el nostre model, el model canadenc, eh? Seria el nostre model constitucional en un món idíl·lic, però no és el nostre model educatiu.

Pel que fa al projecte lingüístic, jo he intentat explicar-l'hi, diputada, i li puc assegurar –no sé si vostè em creu o no em creu– que jo l'hi dic de bona fe i li dic la veritat, eh? Els projectes lingüístics de centre no els té el departament –no els té el departament. (*Veus de fons.*) Gràcies. Els projectes lingüístics de centre no els té el departament, com els projectes educatius de centre; no els té el departament. El departament té la inspecció, que vetlla perquè hi siguin i siguin correctes. A banda de que 3.800 o 3.900 projectes lingüístics multiplicats per les pàgines de cadascú són molts, nosaltres el que hem fet per atendre la petició del seu grup parlamentari, al qual sempre volem atendre les seves peticions, com les de qualsevol altre grup parlamentari, i per atendre la petició de la Mesa del Parlament, és demanar o obligar els centres educatius que els facin públics, i poder recollir-los així.

Com que aquest fer-los públics fins i tot no és molt ràpid, li puc dir –i no estava preparat, eh?, per venir avui aquí, quan ho vam fer no hi vaig pensar, hi vaig pensar després– que el 14 de novembre –fa molt pocs dies, el 14 de novembre– la inspecció..., varem trametre un document a cada inspector i inspectora perquè fes una cosa que es diu «l'assessorament en relació amb el projecte educatiu». Per tant, que els centres públics facin públic a través del seu web el seu PEC que inclogui el projecte lingüístic de manera actualitzada i s'identifiqui el centre. Per tant, diguem-ne, estem fent que la inspecció apreciï cada centre perquè faci públics els projectes.

Li hem tramès, entenem que fent cas de la petició de la Mesa..., li hem tramès l'accés, perquè és el que entenem que ens va dir la Mesa que havíem de fer..., li hem tramès l'accés a aquells que ja el tenen, a tots els centres educatius, i amb la voluntat que amb la normativa d'inici de curs i aquesta instrucció a inspecció, doncs, ben aviat estiguin tots allí exposats a la seva pròpia pàgina web. Li asseguro que no hi ha voluntat d'ocultació, perquè no els tenim, perquè no és funció del departament tenir-los, amb allò de l'autonomia de centres, que hi creiem, i amb la normativa pròpia, però que sí que volem que si vostès hi volen accedir, a tots i cadascun d'ells, hi puguin accedir. I això és el que vam posar a la normativa d'inici de curs i el que la inspecció acaba de reincidir a les direccions dels centres.

Pel que fa als concerts. Justament un dels motius pels quals alguns grups parlamentaris han parlat de la revisió de concerts avui aquí, que és l'atenció a les necessitats d'escolarització... Justament ens cal un nou decret d'escolarització per deixar molt clar què vol dir atenció a les necessitats d'escolarització. I així, diguem-ne, deixarem de discutir-nos uns i els altres si tal centre públic o concertat atén o no atén necessitats d'escolarització. Ho hem de posar, ho hem de consensuar i ho hem

de normativitzar. Quan ho tinguem normativitzat, sabrem perfectament si un centre compleix o no compleix les necessitats d'escolarització.

Què farem amb un centre públic que no les compleixi? Ordenar que les compleixi ràpidament i actuar des de la inspecció. Què farem amb un centre concertat que es negui a complir-les? Doncs treure-li el concert. Però per fer-ho han d'estar molt clares quines són aquestes necessitats d'escolarització que tot centre sostingut amb fons públic ha de complir, eh? I això em sembla... I així, a més a més, a banda que actuarem jurídicament de manera correcta, ens estalviarem també discussions uns i els altres sobre aquest concepte. Si la seva pregunta és: han de tenir..., han d'estar sostinguts amb fons públics centres que no participen en el sosteniment de les necessitats d'escolarització? Doncs no. Ara, diguem-ne, necessito un marc jurídic acordat per poder-ho fer.

La formació permanent. Evidentment que la formació permanent del professorat en aspectes com la llengua, la docència en llengües o la llengua com a llengua vehicular és fonamental. En la formació inicial també, però ja li recordaré que no forma part de les competències del nostre departament. Per tant, m'estalvio dir que també.

Pel que fa al decret de menjadors, dir-ho tantes vegades com sigui necessari: nosaltres creiem que el decret és necessari. Entenem les preocupacions de qui ho està fent bé. Entenem les preocupacions de qui ho està fent malament. Entenem les preocupacions d'uns i altres. I entenem també que aquestes preocupacions d'uns i els altres..., nosaltres hem de garantir a qui ho està fent bé que ho podrà continuar fent bé, però hem d'avisar a qui ho està fent malament que no podrà continuar fent-ho malament. És així.

I, finalment, els pressupostos. Els destinats als centres de màxima complexitat, evidentment. I aquí forma part d'aquesta autonomia de centres que nosaltres anem reclamant i que és un debat reiterat, però que nosaltres no renunciarem a reclamar.

I, finalment, els pressupostos, els gestos del secretari general. Jo entenc que volia dir que no serien simbòlics, sinó que serien gestos polítics, que aquesta és una nomenclatura que es fa servir tot sovint. Jo entenc que, per tenir un millor pressupost, la Generalitat, amb la modificació de l'objectiu de dèficit i de la regla de despesa que el Govern de l'Estat podria fer sense necessitat de que constessin continguts als pressupostos, sinó que ho podria fer, d'altres vies també estarien bé. Però, com que no anirem discutint quines maneres i quines altres, jo li puc assegurar que almenys el Departament d'Ensenyament el que té la voluntat és, un cop estigui autoritzat per fer-ho, explicar a cadascun dels seus grups parlamentaris què contindran els nostres pressupostos en cas de ser aprovats i debatre-ho perfectament.

En tot cas, hi insisteixo, ja en parlarem, eh? Però sí que voldria, hi insisteixo, deixar clar que aquest departament té la voluntat de ser transparent davant dels grups parlamentaris en tot allò que els grups demanin, i hem de fer allò perquè el departament pugui ser-ho, eh? Hi ha coses encara que el departament ho té molt difícil, però ho intentem.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, conseller, per aquesta sessió informativa.

Abans d'iniciar el segon punt de l'ordre del dia, que serien les preguntes al Govern a respondre oralment en comissió, fem un recés de cinc minutets i continuem. D'acord?

La sessió se suspèn a dos quarts de sis de la tarda i dos minuts i es reprèn a dos quarts de sis i dotze minuts.

El president

Continuarem amb l'ordre del dia de la comissió.

Recordo..., perquè hi ha hagut un parell de canvis en l'ordenació de l'ordre del dia, i els torno a recordar, tot i que ho he dit al començament de la comissió. Ara començaríem el punt número 2, que són les preguntes a respondre oralment, que les hem agrupades..., inicialment es van agrupar en l'ordre del dia en onze blocs.

Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades perquè els alumnes de l'Escola Violet, de Sabadell (Vallès Occidental), vagin acompanyats quan es desplacen a altres centres de la ciutat (retirada)

311-00030/12

El bloc número 3, que correspon a una pregunta sobre una escola a Sabadell, ha estat retirat pel grup proponent. Per tant, faríem els blocs número 1, 2, 4, 5; agruparíem en un torn, diguem-ho així, els blocs 6, 7, 8, 9 i 11, i en darrer lloc faríem el bloc número 10, que són dues preguntes més, d'acord?

Preguntes al Govern acumulades relatives a la construcció d'un nou institut a Mollerussa (Pla d'Urgell)

311-00014/12 i 311-00015/12

Doncs començaríem amb aquest ordre. Començaríem pel bloc número 1, que són dues preguntes, les preguntes –citaré només els punts de l'ordre del dia– 2.1 i 2.2, sobre un institut a Mollerussa. Té la paraula el senyor Javier Rivas, del Grup Parlamentari de Ciutadans, per un temps de cinc minuts. Faríem pregunta i repregunta, si ho considera oportú el grup proponent.

Moltes gràcies.

Javier Rivas Escamilla

Gràcies, president. Bona tarda, conseller. El 9 de enero de este año 2018, pasados los Reyes, los Reyes dejaron en Mollerussa por lo menos muchas notas de prensa, ¿no? El alcalde de Mollerussa, *company diputat en aquest Parlament*, y el entonces director de los Servicios Territoriales de Ensenyament, Miquel Àngel Cullerés, dijeron que iban a construir un colegio nuevo en Mollerussa, un instituto, que de momento tenía el nombre de Mollerussa IV. Fue un reguero de prensa y de alharacas, pero... Dijeron que ya tenían un terreno, que era necesidad, que era una previsión de futuro. Sí que es verdad que en ese mismo instante hubo alcaldes de la zona que dijeron que no estaban de acuerdo con que se construyera en Mollerussa, porque el Pla territorial del Pla d'Urgell lo que pretende es un poco esponjar los servicios, que no se concentren todos en un solo sitio.

Pero, bueno, ahí quedó el tema. Y con este tema llegamos al mes de julio, en el cual el alcalde volvía a anunciar un retraso. También en el mes de julio pasó otra cosa, que se sustituyó a Miquel Àngel Cullerés por Carles Vega, al cambiar la *conselleria*, y Vega nada más llegar lo que hizo fue decir que esto era una falta de planificación y un error de proyecto y que había que revisarlo.

Llegamos a septiembre, empezó el colegio. De Mollerussa IV no..., los niños han empezado el colegio en un hotel reconvertido, el hotel Cal Duc, y con un inicio de curso en el cual decían que seguramente el primer trimestre no tendrían que estar ahí, que ya estaba prácticamente todo resuelto, que la construcción del Mollerussa IV sería de dos meses, porque era de barracones, y que en dos meses como máximo estaría.

Pero en octubre volvieron a posponerlo y dijeron que no, que seguramente todo el año lo acabarán en el hotel habilitado a modo de colegio.

La pregunta es sencilla: ¿lo van a hacer? ¿Cuándo lo van a hacer? ¿Cuándo va a empezar el..., los escolares van a poder empezar el curso? Y si estos barracones del

Mollerussa IV seran definitivos o son una punta poblacional que se solventa de esta manera y luego se retirarán o esto es un a precario, en espera del nuevo instituto.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. Conseller...

El conseller d'Ensenyament

Sí; gràcies, president. Senyor diputat, el Departament d'Ensenyament encarregarà el projecte executiu per a la construcció de l'Institut Mollerussa IV tan bon punt el departament disposi del solar perquè l'ajuntament l'hagi cedit. Diguem-ne, fins aquí la resposta clara.

L'ajuntament ens ha dit que la cessió del solar serà en aquest trimestre, però, diguem-ne, no ens podem posar a confirmar quan l'ajuntament ho podrà fer.

El que sí que és cert és que l'acord per fer l'Institut Mollerussa IV ha tingut moltes reunions i moltes converses. I, en tot cas, aquest departament en l'actualitat no té cap voluntat de trencar els acords que pugui haver tingut el departament mesos enrere amb els ajuntaments per qüestions d'aquest tipus i, per tant, mantindrà l'acord de fer un institut de Mollerussa, que serà el Mollerussa IV, i començarà tot el procediment d'encàrrec del projecte executiu tan bon punt disposem d'un solar per poder fer-ho.

El president

Senyor diputat...

Javier Rivas Escamilla

Gracias por la respuesta, *conseller*. Entiendo de su respuesta que sí, que lo van a hacer. Lo que no me responde es cuándo, porque lo condiciona a la cesión por parte del *ajuntament* de un terreno, ¿no? Bueno, de hecho, el 9 de enero ya decían que tenían terreno, y estamos donde estamos y seguimos sin tener terreno. Dice que en el primer trimestre. Bueno.

Tampoco me responde si van a ser unos barracones, temporalmente, o si..., ha hablado de proyecto. Entiendo que «proyecto» es una obra definitiva, es una obra mayor, no es una...

Bueno, lo que nos interesa es que haya un instituto, hay unos motivos fundamentados. Lo que sí que le pedimos a usted, como *conseller*, y a la *conselleria* en su conjunto es que se den la máxima celeridad.

El 9 del I del 18, cuando el alcalde hacía estas declaraciones cogido de la mano del entonces director general de territorio, estábamos con un 155. Hoy no estamos con un 155. Entonces, la pelota está en su campo, y lo que le pedimos es que la juegue con la máxima celeridad y con la máxima profesionalidad.

Creo que en esta comisión esas excusas de «el profe me tiene manía» no vienen a cuento, sino que tenemos que ser serios, responsables, todos y cada uno desde el papel que nos toca jugar, asumir esta responsabilidad.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. Conseller...

El conseller d'Ensenyament

Sí; gràcies, president. Diputat, em reitero en la resposta. Quan tinguem un solar cedit en les condicions que marca la normativa de cessió d'un solar, encarregarem el projecte executiu per a la construcció de l'institut, i això vol dir la construcció d'un edifici, evidentment.

El president

Moltes gràcies, conseller.

Pregunta al Govern sobre l'estat dels lavabos de l'Escola Frederic Godàs, de Lleida (Segrià)

311-00029/12

Passaríem al segon bloc, punt 2.3 de l'ordre del dia, per un temps de dos minuts i mig. També té la paraula el diputat Javier Rivas, del Grup de Ciutadans, per fer una pregunta sobre una escola a Lleida.

Javier Rivas Escamilla

Gràcies, president. Bueno, nos vamos de Mollerussa a Lleida, al barrio de Cappont. Hay una *escuela*, Frederic Godàs, que se quejan, creo que con razón, de que el comedor, por circunstancias estructurales de la población en este momento, pues el comedor está saturado. Entonces, no caben todos los niños, tienen que remontar el comedor, tienen que hacer doble turno, lo cual, en cuanto a horarios y funcionalidad, pues supone un inconveniente.

También hay problemáticas en este edificio con los lavabos de la primera planta, que por lo visto están inservibles desde hace mucho tiempo.

Dos preguntas. Primero: ¿son conscientes de esta problemática del comedor? Segundo: ¿tienen intención de invertir en ampliar este comedor? Y tercero: ¿están negociando con la Paeria, que es el dueño del edificio, en la reparación y mantenimiento de estos servicios públicos?

Gracias.

El president

Conseller...

El conseller d'Ensenyament

Sí; diguem-ne, perdoni...

El president

La pregunta era sobre el lavabo.

El conseller d'Ensenyament

Sí; això del menjador no em constava en la pregunta. (*Veus de fons.*) No, perquè...

Javier Rivas Escamilla

Ah, doncs deu ser un error de redacció, però, bé, la problemàtica són dues. Crec que vostè n'és coneixedor, no?

El conseller d'Ensenyament

Sí; m'ho crec, que siguin dues, eh?, senyor diputat, no ho poso en dubte. Però, com que la pregunta per escrit només parlava dels lavabos, li porto la resposta dels lavabos, eh? I me comprometo a preguntar pel menjador i respondre-li del menjador.

Pel que fa als lavabos, les obres es van fer ja fa mesos, per un valor de més de quatre mil euros.

I, en tot cas, la segona pregunta que ha fet vostè, la segona part, que era si negociàvem amb la Paeria... Aquest tipus d'obres, menors, de lavabos, etcètera, formen part dels compromisos municipals de manteniment dels edificis, i normalment els ajuntaments els compleixen. Quan els ajuntaments no compleixen els compromisos municipals de manteniment dels edificis, doncs els acaba fent el departament, com és el cas d'aquesta escola.

Javier Rivas Escamilla

Bé; doncs agrair-li que hagin fet l'obra. Lamentar que han trigat deu anys en fer-la.

El president

Moltes gràcies.

Preguntes al Govern acumulades relatives a la construcció de centres d'ensenyament a Sabadell (Vallès Occidental)

311-00031/12 i 311-00032/12

Passaríem al bloc 4, que uneix dues preguntes: el punt de l'ordre del dia original 2.5 i 2.6. És una pregunta sobre un institut a Sabadell, per un temps total de cinc minuts. Té la paraula la diputada Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. Sí, són dos centres, un de secundària i un altre de primària, de Sabadell. El primer que volia preguntar és per la construcció d'un institut tan necessari, l'Institut Can Llong, molt reclamat per la comunitat educativa i la comunitat veïnal allà a Sabadell.

Pel que sabem –i si té una altra informació, doncs ara ens la comentarà–, de moment ni tan sols està licitat el projecte. Perquè ara s'han adonat que està massa a prop de les vies del tren i que s'ha de fer un altre tipus de contenció perquè no arribi la vibració als centres. Això vol dir que han de fer un conveni amb l'ajuntament i que acabarà suposant un sobrecost, per manca de planificació, i alumnes sense institut. Això és la informació que tenim del territori.

La pregunta és: quan tenen previst començar i acabar l'obra i si han mantingut reunions amb l'AMPA sobre aquest tema.

I una altra és el projecte de construcció de l'Escola Virolet, que en aquest cas sí que està licitat el projecte, amb un any d'endarreriment respecte al compromís que va prendre la Generalitat, i que, amb una mica de sort, nosaltres calculem que potser són uns tres anys. Un altre cop tres anys d'espera més l'any d'endarreriment des que s'hi van comprometre.

Quan tenen previst començar i acabar les obres? I, el mateix, si tenen reunions amb la comunitat educativa allà per informar-los de les diferents passes.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Senyor conseller...

El conseller d'Ensenyament

Gràcies, president. Diputada, quan el Departament d'Ensenyament rep un solar en cessió per a la construcció d'una escola o un institut analitza com és el solar. Feta l'anàlisi d'aquest, els tècnics del departament han conclòs que per la seva proximitat a la zona ferroviària necessita una adequació prèvia a ser entès com un solar per a construcció. El problema que ens ha dit l'ajuntament és que no hi ha cap altra opció de solar en la zona, i, per tant, el que nosaltres hem reclamat a l'ajuntament és que efectui una sèrie d'accions prèvies.

El cost d'aquestes accions prèvies no serà en cap cas imputable al departament, perquè són les accions prèvies necessàries perquè el departament l'entengui com a solar de cessió útil, i, per tant, no seran imputables al departament. Com pot entendre, no li diré quin cost tenen perquè no ho sé, perquè és un tema de l'ajuntament.

Per tant, quan aquestes actuacions prèvies estiguin fetes i la topografia i la proximitat del tren siguin uns elements ja resolts, començarem el procediment, com hem començat el procediment amb l'Escola Virolet, un cop ha tingut, el solar, les condicions.

L'Escola Virolet està en el termini que disposa l'adjudicatari per a la redacció del projecte. Tan bon punt l'adjudicatari redacti el projecte executiu, doncs començarem tot el procediment que continués.

Com el cas de l'institut, l'escola, prioritària per al departament. I, com que és prioritària per al departament, el departament ha mantingut una comissió de seguiment d'ambdós projectes, perquè són conjunts, perquè són del mateix barri, formen part, diguem-ne, de les mateixes famílies. I és un conjunt..., s'ha creat una

comissió pel director dels Serveis Territorials, el regidor d'Educació de l'ajuntament, el director dels centres, de l'Escola Virolet, de l'Escola Mas Boadella, de l'Escola Can Llong i l'Institut Arraona, i una representació de l'AMPA de cadascun dels centres.

Aquesta comissió s'ha reunit el 21 d'octubre del 2015, el 25 de maig del 2016, el 6 d'abril del 2017, el 5 de maig del 2018 i el 13 de novembre del 2018. Com veia vostè, mentre el tema no s'accelerava, les reunions eren perllongades; ara que s'ha accelerat són més properes, i, si no m'equivoco, la comissió ha passat a ser trimestral. Per tant, a partir d'ara es reunirà cada tres mesos, perquè els processos s'estan accelerant i, per tant, convé que les direccions dels centres i les AMPAs puguin conèixer els processos de primera mà un cop se van desenvolupant.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Senyora diputada...

Sonia Sierra Infante

Sí; gràcies, senyor president. Bé, jo no li he preguntat pel cost, li he preguntat si em pot dir una data de començament i d'acabament, cosa que no ha fet. M'ha contestat, però no m'ha contestat alhora. Pot concretar una miqueta més, dir unes dates aproximades?

El conseller d'Ensenyament

Gràcies, president. Senyora diputada, em sap greu, perquè si jo li digués unes dates aproximades vol dir que jo sé quan me donaran el terreny en les condicions possibles per començar. Quan me'l donin..., sap vostè que el procés, com ha dit abans, d'una escola o d'un institut és entre tres, quatre anys; és el procés normal des que es comença el procés de licitació a que s'acaben les obres.

Jo espero que l'ajuntament cedeixi el terreny un altre cop en condicions molt aviat. I, per tant, estem en una..., siguem en un calendari molt semblant al de l'Escola Virolet. Però, clar, mentre jo no tingui el terreny que els tècnics del departament considerin correcte per iniciar el projecte jo no li puc dir el calendari.

El president

Moltes gràcies, conseller.

Pregunta al Govern sobre els tràmits que s'han iniciat per a solucionar els problemes dels conductes de la calefacció i de les altres instal·lacions del Complex Educatiu de Tarragona

311-00051/12

Aniríem al bloc 5, la pregunta 2.7, que és una pregunta sobre el Complex Educatiu de Tarragona. Té la paraula la senyora Maialen Fernández.

Maialen Fernández Cabezas

Gracias, presidente. *Conseller*, secretario, todo su equipo... Bueno, mi pregunta es relativa al Complejo Educativo de Tarragona, conocido familiarmente como la Laboral, un complejo de FP que lo forman fundamentalmente dos edificios, que son el Calípolis y el Pere Martell. Y, bueno, realmente es como una pequeña ciudad educativa, con toda una especie de urbanización, biblioteca, comedor y demás.

Entonces, en el mes de marzo nos reunimos con los directores de ambos centros por un problema que tenían en las instalaciones, en concreto en cuanto a la calefacción. Les faltaba presupuesto para la calefacción, arreglar las calderas, y a raíz de ahí, pues, bueno, el tema de ventanas, los techos de fibrocemento y demás.

Hay que tener en cuenta que son instalaciones del año 56 –estamos hablando de más de sesenta años–, con lo cual también es lógico que estas instalaciones, pues,

necesiten reparacions. Però, tal com nos comentaren, el pressupost amb el que compten és el pressupost dels propis centres educatius, no un pressupost per a les reparacions, sinó del propi pressupost que tenen, digamos, per a l'educació.

Entonces, mi pregunta..., querría saber, o que me aclarara, qué trámites se han iniciado para solventar estos problemas con la calefacción, con las ventanas, y un poco en general la reparación que tienen los centros, que necesitan los centros.

Gracias.

El president

Conseller...

El conseller d'Ensenyament

Sí; gràcies, president. Diputada, el Complex Educatiu de Tarragona és, com vostè diu, un complex molt gran. Hi ha dos instituts de formació professional, una escola d'educació especial, un centre de recursos pedagògics, un camp d'aprenentatge, uns serveis educatius complementaris, dues residències d'alumnat i una cuina i un menjador que donen contingut a tots, uns camps esportius utilitzats per clubs d'esport de la ciutat, a banda dels mateixos centres; hi ha un teatre que també és utilitzat per la ciutat, i hi ha, a més a més, un servei de jardineria que és molt ampli. Per tant, es tracta d'una ciutat educativa que va molt més enllà dels dos instituts.

Necessita molt de pressupost. I necessita molt de pressupost, a més a més, per saber què se'n fa en un futur, eh?, perquè han anat tancant algunes instal·lacions, com les residències d'estudiants, que es feien servir per a estudiants universitaris que ara estan al centre de la ciutat, etcètera.

A l'espera de que es decideixi què es fa en un futur, que s'ha de decidir amb l'ajuntament, bàsicament –és a dir, el departament i l'ajuntament s'hi han de posar–, s'ha fet un pla d'inversions que enguany ha estat un cost total d'1.279.682,81 euros, la inversió que s'ha fet en el manteniment del Complex Educatiu de Tarragona l'any 2018.

Hi ha substitució de fibrociment, instal·lació de segona caldera, dos parallamps, recuperació d'ascensor, canvi de voltatge de tallers, projectes d'enginyeria de nova calefacció, substitució de fusteries, impermeabilització de cobertes, adequació de sala de calderes, reforç estructural, deficiències de quadres elèctrics, substitució de finestres de ferro, substitució de calderes, canvi d'acumulador, reforma de lavabos, bombes recirculadores, compra de màquines de neteja, neteja i registre del pou de la mina d'aigua, bombes recirculadores per a la sala de calderes, insonorització acústica de gimnàs i reforma de vestidors, dutxes i lavabos.

Com vostè deu comprendre, la xifra és molt alta: 1.279.000. Per això he volgut en el començament de la meua resposta subratllar que no estem parlant només de dos instituts, estem parlant de molt més, eh? I, per tant, el cost és molt gran.

Per al 2019 s'ha fet un projecte d'inversions amb el consell escolar del complex, que, si no m'equivoco, no es diu ben bé «consell escolar», sinó que és «consell de participació del complex educatiu», per analitzar quin pla d'actuacions es fa el 2019. En tot cas, sàpiga que al llarg de la meua vida professional he estat moltes vegades al Complex Educatiu de Tarragona i hi vaig ser ahir mateix, i que conec perfectament les necessitats de les instal·lacions educatives d'aquell magnífic espai.

El president

Moltes gràcies, conseller. Diputada...

Maialen Fernández Cabezas

Gracias por las aclaraciones, *conseller*, pero me gustaría saber si con ese presupuesto le consta si ya están todas las deficiencias que tenía el complejo en sí arregladas, y si cuentan..., no vamos año por año, sino si cuentan con un plan específico,

por ejemplo, a cuatro años vista con un presupuesto estimado que pueda ocasionar un remanente para las futuras deficiencias que puedan aparecer en el complejo. No vayamos sobre la marcha, arreglándolas según van apareciendo o según va reclamando la comunidad educativa.

Y, como usted dice, efectivamente en mi intervención también he aclarado que conocía que era una pequeña ciudad educativa.

Gracias.

El president

Gràcies.

El conseller d'Ensenyament

Gràcies, president. Diputada, té tota la raó, eh?, és a dir, diguem-ne, si anem fent coses any per any solucionarem les urgències, però hi haurà..., eh? Per exemple, el teatre, que és magnífic i és obra de l'arquitecte Pujol, que és un dels arquitectes més importants de Tarragona, té uns problemes de calefacció històrics que impedeixen que a segons quina època de l'any es faci servir, i hi hem d'intervenir.

Per tant, estem treballant amb la gerència del complex educatiu i amb les direccions dels centres aquest pla quadriennal, però, a més a més, també estem treballant amb l'ajuntament una oferta d'usos de l'espai, i també estem treballant amb l'entorn socioeconòmic una oferta d'usos de l'espai, perquè hi ha molts espais que nosaltres podem oferir a l'entorn socioeconòmic, que és, a més a més, com vostè sap, un entorn no pas pobre, i el que és un entorn socioeconòmic ric ens pot ajudar a alguna de les coses que ens manquen.

I, per tant, hi estem treballant. I jo crec que hi haurà bones notícies, tot i que mantenir el complex és molt complicat i és molt car, eh?, i això és evident.

El president

Moltes gràcies, conseller.

Preguntes al Govern acumulades relatives a la politització a l'escola i la neutralitat política de l'escola

311-00052/12 a 311-00055/12, 311-00092/12 a 311-00099/12, 311-00176/12 a 311-00179/12, 311-00616/12 a 311-00620/12 i 311-00456/12 a 311-00459/12

Passaríem ara a aquesta agrupació que hem fet de blocs originals, que tots versen sobre la politització a l'escola i la neutralitat política de l'escola: en el bloc 6, sobre un mural en una escola de Vilassar de Dalt; el bloc, si no m'equivoco, 7, sobre els llaços apareguts en una escola bressol del Papiol i el contingut d'una cançó d'una escola a Barcelona; llaços al bloc 8, en un institut de Sant Cugat; bloc 9, una agenda escolar, el contingut d'una agenda escolar a la Garrotxa, i el bloc darrer, 11, llaços de color groc en una escola a Girona.

Tindríem per un temps total de vint minuts la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Diputada...

Sonia Sierra Infante

Muchas gracias, señor presidente. En el último año hemos visto muchísimas muestras de politización y posicionamientos partidistas de centros escolares en Cataluña, tanto de las escuelas públicas como en las concertadas. Es absolutamente necesario que los centros estén alejados de posiciones partidistas para que todas las familias y todos los alumnos se puedan sentir cómodos en esos centros, porque por mucho que digan que «l'escola és nostra», *com els carrers*, la verdad es que la escuela es de todos, también de las personas que votan mayoritariamente a Ciudadanos, que por eso ganamos las elecciones.

Nosotros queremos que las escuelas sean sitios donde se aprenda a pensar, y no qué pensar. Y hoy les voy a traer algunos ejemplos de politización de los centros escolares.

Quiero hacer un pequeño matiz. Hoy son muy poquitos, porque solo tenemos veinte preguntas; tengo registradas alrededor de cien, más las que tengo preparadas todavía para registrar. Quiero decir que los casos que nos hace llegar la comunidad educativa con lo que considera muestras de adoctrinamiento..., y nos las hacen llegar porque les crea malestar, no es que nosotros vayamos a buscar estos centros, ni mucho menos, es que es la comunidad educativa la que nos hace llegar..., seguramente porque entienden que somos el único partido que les defendemos. Y nosotros, evidentemente, traemos hoy la pequeña muestra que ha tenido a bien el presidente de la comisión considerar que se tienen que sustanciar hoy. Insisto, hay muchísimas más pendientes.

Empezamos con el primero de los ejemplos: una escuela pública con un enorme cartel de «Construïm la república». Quin és el capteniment del Departament d'Ensenyament envers aquesta politització de, en aquest cas, una escola pública? Quin és el capteniment del departament envers la neutralitat política dels centres públics d'educació? Considera el departament que posicionar-se tan clarament davant d'una opció política, en aquest cas construir la república, quan no totes les famílies hi estan d'acord, i de fet la majoria de famílies no hi estan d'acord, pot ser considerat adoctrinament? Quin és el seu capteniment envers aquest malestar que es crea a la comunitat educativa?

Un altre exemple: el mes de febrer, en aquest cas una escola bressol va aparèixer plena de llaços grocs. Bé, dic que va aparèixer; algú els va posar, evidentment, que els llaços no neixen sols. (*L'oradora mostra un full amb una fotografia.*) Aquí, plàstic contaminant, molt bon exemple per a la comunitat educativa, generar residus, que contaminen, i a més en una escola bressol, que la veritat és que els nens en general són molt llestos, i en aquesta edat el seu cervell té una gran plasticitat. Però, vostè creu que estan preparats per tenir un posicionament polític? Creu que això és el més adient en una escola bressol, amb l'edat d'aquestes criatures?

Més exemples. A l'Escola Torrent de Can Carabassa, a Horta, durant el Carnestoltes, nens de curta edat van cantar –això ho hem pogut veure en un vídeo–: «El dia 1 d'octubre / la gent va votar, / i les urnes amagades / al final es van trobar. / Puigdemont és a Brusselles, / consellers, a la presó. / L'Iceta, balla que balla, / i la Inés, de mal humor.» Ens agradaria saber qui va fer la lletra d'aquesta cançó. A mi em sembla curiós que nens de primària estiguin tan posats en temes polítics, que sàpiguen el que passa o deixa de passar. Perquè, hi insisteixo, segons el vídeo, eren nens de molt curta edat.

Com fan aquests nens aquesta lletra de la cançó? Hi va intervenir algun alumne? Quin és el seu capteniment envers a que es doni el nom d'un polític pel cognom, com és pertinent, però el d'una dona política, en aquest cas la senyora Arrimadas, pel seu nom només? Quines mesures pensa prendre per evitar aquest ús sexista del llenguatge? I quin és el criteri del departament per preservar una escola bressol i una escola de primària lliure de politització?

També, al febrer, vam veure a l'interior d'un pati, a les instal·lacions d'un centre de secundària a Sant Cugat, una altra vegada plàstics contaminants, grocs. Les mateixes preguntes: quin és el capteniment del seu departament envers la neutralitat dels centres públics? Considera que posicionar-se tan clarament a favor d'una posició política que no totes les famílies comparteixen pot ser considerat adoctrinament, com ho considera una gran part de la comunitat educativa? I quines mesures ha pres el departament per garantir la neutralitat d'aquest centre de secundària?

Un altre exemple. L'agenda escolar de la Garrotxa 2018-2019: a la pàgina 155, en comptes del número apareix un llaç groc, eh? (*L'oradora mostra un parell de*

fulls amb fotografies.) Aquí tenim l'agenda, que a més és una agenda que porta, entre molts altres segells d'organismes públics, el de la Generalitat.

Llavors, la meua pregunta és: quin sentit té que, en comptes del número 155, aparegui un llaç groc en una agenda escolar? Creu el departament que aquesta és la manera de vetllar per la neutralitat a les aules catalanes, i a més donar diners perquè això arribi a tots els alumnes de la Garrotxa, eh?, que déu-n'hi-do. Creu el departament que aquest tipus d'accions dona la raó a les famílies que denunciïn adoctrinament a les aules catalanes? Perquè dic jo que si ets un pare o una mare de família i t'arriba el nen amb aquesta agenda, home, doncs molta gràcia no et deu fer, la veritat.

Van ser retirades aquestes agendas? Perquè va sortir informació contradictòria; primer van dir que sí, però després van dir que no –que no. Si finalment es van retirar, què es va fer amb el tiratge que es va retirar? I quin cost ens ha costat a tots els catalans i als segells de totes les institucions que hi han posat diners també, aquestes agendas retirades i després suposo que tornades a donar correctament?

D'acord, més preguntes. El quadernet... Ah, no, fins aquí aquest bloc.

(Pausa.)

(Veus de fons.) Ara contesta i després tinc temps encara, no?

(Veus de fons.)

El president

Conseller...

El conseller d'Ensenyament

Gràcies, president. Diputada, a veure, vostè ha fet un conjunt de preguntes, algunes d'elles, diguem-ne, genèriques, i després qüestions concretes de centres. Jo li faig primer una resposta genèrica i després li respondré..., els centres.

Ara podríem estar discutint vostè i jo –i jo no en tinc cap ganes– sobre el nivell d'anècdotes i l'elevació de l'anècdota a categoria; a partir de quan l'anècdota és una anècdota i a partir de quan la categoria és una categoria. I jo li recordo que a Catalunya hi ha 5.465 centres educatius que depenen directament o indirectament del Departament d'Ensenyament.

I li recordo que, per exemple, errors en pot fer tothom. Fa poc un centre concertat de Barcelona per error va penjar un text laudatori d'un partit favorable al 155 en la pàgina oficial del Facebook del col·legi, i quan la direcció del col·legi se'ns va dirigir per dir que havia estat un error ho vam entendre perfectament, no vam anar a denunciar el col·legi, per exemple, als jutjats. Era un error d'una persona que es va equivocar de Facebook, i en lloc de posar-ho en el seu, particular, ho va posar en el de l'escola. Un text laudatori d'un partit del 155. El Departament d'Ensenyament no ha anat a perseguir l'escola aquesta perquè entén perfectament que era un error. Ho entén perfectament perquè així s'ha expressat la direcció del centre i així ens ho ha assegurat la direcció del centre, i la direcció del centre ha continuat directament. Ho dic perquè..., situar de vegades les coses en el seu lloc.

Per a les referències a centres concrets, crec que, a més a més, en alguns casos algú a vostè li ha donat una informació errònia. I això sí que és una mica greu, fer córrer, ni que sigui a través de preguntes parlamentàries, que són públiques, el nom d'una escola a partir d'una informació errònia.

Per exemple, la informació errònia de l'institut de Vilassar de Dalt. *(El conseller mostra un full amb una fotografia.)* La paret on hi ha –que és aquesta d'aquí– el suposat cartell de la república –que hi era, no l'hi nego– és la paret de la pista d'atletisme municipal, no és una paret de l'institut, ni de l'escola; és una paret de la pista d'atletisme municipal. Si vol, vagi a preguntar-ho a l'ajuntament, però no acusi l'escola d'una cosa que no és. La fotografia que vostè va incloure a la pregunta és una fotografia feta d'una perspectiva errònia; vull es-

perar que de manera inconscient. Però la paret, hi insisteixo, és de la pista d'atletisme municipal, no és ni tan sols la paret exterior de l'escola. Lamento profundament que la persona o persones que li passessin la informació actuessin d'aquesta manera.

Segona. L'escola bressol El Cucut, del Papiol, que tampoc és del Departament d'Ensenyament, que és municipal, però és igual, l'hi responc –l'hi responc. Aquesta és una escola bressol que té un projecte de fa anys, que agafa un conte i pel Carnestoltes juga sobre el conte. L'any 2013-2014 el conte eren *Els tres porquets*, i van penjar llaços i disfresses de color rosa. (*El conseller mostra un full amb una fotografia.*) El 2014-2015 era *La gallina Dora*, i van penjar llaços grocs al pati; el 2014-2015 era *La gallina Dora*, la disfressa era groga i van penjar llaços grocs i blancs al pati –el 2014-2015. El 2015-2016 el conte era *De què fa gust la lluna?*; la disfressa i els llaços i les cintes eren de color blau. El 2016-2017 el conte era *El cargol i l'herba de poniol*, i les disfresses eren blanques, verdes, marrons i grises, i els llaços liles i verds. I el 2017-2018 el conte era *Panotxa: tururut sona la trompeta!*, les disfresses eren blanques, vermelles, blaves, roses i grogues, i els llaços eren de cinc colors, és a dir, llaços blancs, vermells, blaus, roses i grocs. (*El conseller mostra uns fulls amb unes fotografies.*) I aquí tinc les fotos en què apareixen els llaços dels cinc colors. La persona que l'informa només li passa la foto parcial dels llaços grocs; els llaços tenien cinc colors.

I, com vostè deu comprendre, no aniré jo a una escola bressol municipal a dir-li que si fan servir cinc colors un dels que no poden fer servir és el color groc. És, hi insisteixo, la persona que a vostè li passa la fotografia que li passa la fotografia parcial i no la fotografia completa amb els cinc colors.

Continuem. Les escoles d'Horta a Barcelona, que són tres escoles de primària, que cada any celebren el Carnestoltes confegint, els alumnes de sisè de primària de les tres escoles –de sisè–, una sèrie de garrotins. Els garrotins, com vostè sap perfectament, són una mostra de poesia popular que són quartetes de versos heptasíl·labs que rimen. Com tots els versos heptasíl·labs de poesia popular –«octosíl·labs», en castellà–, la rima és teòricament només dels versos parells, però aquí l'escola fan rimar parells i imparells.

Aquesta tradició de les tres escoles d'utilitzar per a Carnestoltes els garrotins i quartetes de versos heptasíl·labs enguany va tenir –l'any que vostè hi fa referència– versos tipus: «No volem mai més verdura, / fora el menjar fastigós. / *MasterChef*, vine i ajuda, / no volem menjar de gos», sobre el menjar de les escoles. O: «El wifi no funciona, / els ordinadors no van, / la connexió no és bona, / tecnologia no n'hi ha», sobre els recursos que aporta el Departament d'Ensenyament o l'ajuntament a aquestes escoles. «A l'Escola Can Carabassa / els lavabos fan pudor. / Prefereixo pixar al pati, / l'aire lliure és molt millor.» N'hi ha un altre que deia: «La reencarnació de Neymar / és Coutinho, ja es veurà, / i amb el Messi i el Suárez / el Barça els farà guanyar.»

Entre tots aquests garrotins hi havia el que vostè esmenta –el que vostè esmenta–, que forma part... I n'hi ha un altre que diu: «Ja estem farts de Donald Trump, / aquest "tio" és un fantasma, / no respecta els drets humans, / al veure'l m'agafa asma.»

És el producte del treball dels alumnes de sisè sobre aspectes de la realitat que els seus professors tutoritzen en funció d'aconseguir, com a treball de literatura, que les quartetes siguin de versos heptasíl·labs. Ja està.

Això va aparèixer –això va aparèixer–, i això és el greu, en un diari que vostès en reproduïen la gravació en la seva..., que vostès ho esmenten en la seva pregunta: en un diari, en una gravació feta des de fora de l'escola en la qual es veien les cares dels alumnes. I això és greu. És greu que un mitjà de comunicació utilitzi una gravació feta des de fora de l'escola –i es veu de manera clara que és feta des de fora– i en la qual es vegin menors d'edat. I això infringeix tota la normativa.

Podríem discutir ara –podríem discutir ara– si, diguem-ne, en aquests garrotins que els alumnes de les tres escoles d'Horta fan cada any per Carnestoltes els han de prohibir a partir d'ara de parlar d'una part de la realitat. És a dir, poden parlar del Departament d'Ensenyament, poden parlar dels seus professors, poden parlar dels seus monitors, poden parlar del Barça, però no poden parlar de càrrecs públics. Jo crec que això no hauríem de dir-los-hi, als alumnes, que poden parlar de tot excepte de càrrecs públics.

I hi ha una segona cosa de la seva pregunta, que és el fet de que el president Puigdemont se l'anomeni pel cognom, el diputat Miquel Iceta se l'anomeni pel cognom i la diputada Inés Arrimadas se l'anomeni pel nom, que vostè addueix un fet de discriminació de gènere; jo addueixo un fet de la necessitat que hi hagi set síl·labes. Si vostè canvia en el cas de Puigdemont el nom, no li surten set síl·labes; canvia en el cas d'Inés Arrimadas el nom pel cognom, tampoc li surten set síl·labes. I vostè sap perfectament que a l'hora de confegir la cultura popular d'arrel tradicional ja passen aquestes coses, que a vegades has de posar el renom en lloc del nom, o posar el nom més petit, o allargar el nom amb un superlatiu, perquè el que és més important és el recompte de síl·labes, i un dels exercicis que fan els alumnes en confegir els garrotins és especialment això, aprendre a construir poesia popular.

I, finalment..., bé, finalment, no. L'institut de Sant Cugat. En l'actualitat no hi ha cap llaç. És cert que en el moment de la seva fotografia hi havia un llaç, i en el moment de la seva fotografia hi havia aquell llaç gran, i en la part de fora –en la part de fora–, però evidentment era la paret del centre; per tant, era atribuïble a la propietat del centre. I és cert que aquell dia va haver-hi una queixa perquè un dels professors..., d'un pare d'un alumne de batxillerat, perquè un professor duia llaç groc. El dia mateix de la foto va produir-se una queixa d'un pare perquè un professor duia un llaç groc. La queixa no va arribar a inspecció perquè ho van solucionar dintre del centre –la queixa del pare. No en coneixem més desenvolupament, no hi ha llaç groc.

I, pel que fa a les agendes, són del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa; no hi participa el Departament d'Ensenyament ni hi participen els centres. I, tradicionalment, l'Institut Municipal d'Educació d'Olot compra o adquireix aquestes agendes i les distribueix..., les agendes del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa, l'Institut Municipal d'Educació d'Olot les distribueix entre tots els centres de la ciutat, cosa que es va fer aquest any, com sempre.

Quan un pare va escriure a l'agenda la seva queixa perquè aquell dia a l'escola els alumnes havien cantat *Els segadors* –himne oficial de Catalunya, segons llei del Parlament–, va adonar-se que, al lloc de la queixa..., aquest pare que va escriure la queixa sobre això va adonar-se que, com vostè diu, en lloc del número 155 hi havia un llaç groc petit a baix, a peu de pàgina. Quan això ho va comunicar, es va demanar a les direccions dels centres que recollissin les agendes; van recollir les agendes, cosa que va produir queixes de pares –queixes de pares–, un nombre alt de queixes de pares, que es van queixar que es recollissin les agendes, i es van retornar les agendes al cap d'uns dies, diguem-ne, sense el llaç groc aquest que constava en la denúncia del primer pare.

El cost d'una cosa i l'altra és del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa, que té com a emblema, en ser un organisme integrat per representants de diferents departaments del Govern i d'ajuntaments, el símbol de la Generalitat com a organisme. Però per al Departament d'Ensenyament no va significar cap cost reparar, cap cost recollir, cap cost retornar, eh?

Però, en tot cas, hi insisteixo, dels casos que vostè ha posat damunt la taula tenim... I en això vull insistir-hi, perquè de vegades és molt fàcil que el nom d'una escola arribi a la premsa, s'estigmatitzi i a les nits apareguin pintades a les parets d'aquella escola; és molt fàcil aconseguir-ho. Doncs tenim que el mur de l'institut de

Vilassar de Dalt és el mur de la pista d'atletisme municipal, no és l'institut; que els llaços grocs de l'escola bressol són llaços de cinc colors de la festa de Carnestoltes; que els garrotins són un treball, eh?, que a més a més, diguem-ne, no crec que es falti a cap de les persones que s'esmenten més que al Departament d'Ensenyament o als monitors de menjador o el que és habitual en aquest tipus de literatura, i que l'agenda és una agenda que no és del Departament d'Ensenyament i que quan el departament va rebre la denúncia, atenent la queixa del pare, va actuar en conseqüència, però sense cap cost.

I, en tot cas, jo crec que les respostes que li he donat..., i la demostració de que moltes de les coses que surten a premsa són falses, perquè la paret de l'institut és l'exemple més clar, la paret de la pista d'atletisme és l'exemple més clar que algú vol fer una campanya contra aquell institut i fa una fotografia amb una perspectiva esbiaixada que situa l'institut damunt la taula del debat polític, quan no hi té res a veure perquè és la pista d'atletisme municipal, no té res a veure amb l'institut. És, jo crec, evident que, entre tots, ens hem de conjurar per treure l'escola del debat polític, i no posar el nom d'escoles i instituts damunt del debat polític amb informacions que si fossin certes serien parcials del sistema, però que tot sovint –tot sovint– no ho són, ni tan sols són certes. I, per tant, jo crec que entre tots ens hauríem de conjurar a això.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller. Senyora diputada...

Sonia Sierra Infante

Bé; moltes gràcies. Nosaltres registrem preguntes de tot això, que creiem que pot suscitar debat o queixes, i si vostè m'aclareix que no és un institut, doncs jo molt contenta que no sigui un institut. Em sembla també malament que sigui una pista municipal, però seria un altre departament, això és cert.

El tema de les anècdotes. Doncs no ho sé, tenint en compte que hi ha un informe de Societat Civil Catalana, que té més de tres-centes pàgines, amb casos documentats, no sé fins a quin punt serien anècdotes. No crec que els llaços grocs apareguin per error.

En el cas de la llar d'infants, que hi ha plàstics de cinc colors, home, jo potser faria una miqueta de campanya per conscienciar que no es pot anar generant residus, perquè... (*Veus de fons.*) Jo crec que és molt bona campanya ensenyar als alumnes que s'ha de reciclar, però sobretot –sobretot– no s'han de generar plàstics, perquè és el més contaminant que hi ha, i és molt millor no generar aquest tipus de contaminació que no pas després intentar reciclar, a banda que no es poden reciclar.

I, en tot cas, li dono també les gràcies per la classe de teoria literària que ens ha fet, però per mi la forma mètrica no justifica re, no justifica el sexisme. És molta casualitat que normalment de les dones es parla pel nom i dels homes pel cognom. I, mira, si no s'ajusta la mètrica, es canvia, es fa amb una altra fórmula, que els poetes en saben molt, d'això. Però no justificaria mai el sexisme.

Després, del que ha dit a mi m'ha amoïnat molt que reconegui que són els professors els que hi estan darrere. Jo hi insisteixo, em sembla molt estrany que els alumnes tinguin aquesta inspiració. Em sembla molt normal la del lavabo; normal, si fa pudor, és normal que es queixin, són criatures. Ara, que estiguin «al tanto» de que l'Íceta balla i que teòricament la Inés Arrimadas, que per cert és una persona molt riallera, estigui de mal humor, home, no ho sé, a mi em sembla, si més no, curiós.

Jo no vaig veure aquesta publicació que vostè diu; a mi em van passar el vídeo i em vaig assegurar que..., jo no sé d'on l'havien tret, a mi em van passar el vídeo només, sense la publicació. En tot cas, el que faci o deixi de fer una publicació privada, això sí que no és assumpte meu. Jo hi insisteixo, a mi em van fer arribar el vídeo, i em vaig assegurar que realment era aquella escola.

Pel que fa a les agendes, jo a la meua pregunta en cap moment parlo del departament; dic que el que hi ha és un segell de la Generalitat. Llavors, m'adreço a vostè perquè soc la portaveu d'Ensenyament i perquè és una agenda escolar, però no dic que sigui responsabilitat del departament. Però sí que hi ha un segell de la Generalitat. A mi em sembla molt greu que una agenda que va als alumnes i que està clarament polititzada tingui diners públics, i tingui, si més no, el suport de la Generalitat en forma de segell.

En tot cas, nosaltres continuarem presentant aquest tipus de preguntes; de fet, ja he dit que n'hi ha moltes més. I si estem equivocats en alguns casos, doncs no passa re. Vostè ho aclareix. Jo no tinc per què dubtar de la seva paraula, tot i que –ja ho he dit abans– a mi el departament em va mentir per escrit, em va dir que tots els projectes lingüístics de centre estaven penjats als webs i era mentida. Jo dic: tinc mentides per escrit del departament, i no passa re. Només espero que algun dia es solucioni, perquè abans no m'ha donat temps de contestar-li, però li dic que el que diu l'escrit de la Mesa, que suposo que vostè ha llegit, és, u, que no pot suposar una càrrega extra per a mi anar a buscar aquests documents; dos, que la seva obligació, com a departament, és tenir-ho, o, si més no, tenir coneixement...

El president

Diputada...

Sonia Sierra Infante

...d'on són, i vostè me'ls ha d'entregar de forma física.
Gràcies.

El president

Perdoni. Jo diria que hi ha el bloc 11, que hi han dues preguntes, que hem dit que les ajuntàvem aquí, amb aquest..., que són sobre el que..., (*veus de fons*) si ha costat..., de Girona? Si... O vol fer-ho després? Les teníem ajuntades inicialment... (*Veus de fons.*) El bloc 11.

(*Veus de fons.*)

El conseller d'Ensenyament

Sí, president, com que tenia un problema de foto, en tot cas li explico a la diputada el problema de foto perquè quedi clar i aquesta escola no surti involucrada una altra vegada en una altra història d'aquestes.

La foto que apareix de l'escola aquesta de Girona és certa. És una tanca que l'ajuntament va instal·lar aquell dia, perquè la brigada d'obres va instal·lar la tanca i venia d'un altre lloc. Un cop la tanca instal·lada i observat que duia aquests elements, va ser comunicat a la brigada d'obres que la canviés.

Per tant, la foto és certa, però és de l'únic dia en què va estar allí, i, hi insisteixo, perquè era una tanca provisional que la brigada d'obres municipal havia situat en el perímetre de l'escola, i, un cop se li va comunicar, la brigada d'obres va treure la tanca i la va canviar per una altra.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller.

Preguntes al Govern acumulades relatives a l'ús de les llengües oficials a l'Escola Marià Fortuny, de Reus

311-00621/12 i 311-00622/12

Doncs passaríem al darrer bloc, que era el número 10 original, de preguntes. Són dues preguntes que versen sobre les llengües oficials a una escola de Reus. La diputada senyora Sierra té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Sí; moltes gràcies. Aquest va ser un altre cas que va crear molta polèmica. El quadernet informatiu del curs 2018-2019 –i pel que després va dir la mateixa escola, el de cursos anteriors– de l'Escola Marià Fortuny, de Reus, que estava només en català, deia al seu punt 4: «Cal que demaneu hora per escrit, mitjançant l'agenda del vostre fill/a. A educació infantil heu de demanar hora directament a la mestra. Si no parleu o enteneu el català, cal que assistiu a l'entrevista acompanyat d'una persona que pugui traduir. Si no coneixeu cap persona que us pugui fer de traductor/a, informeu el tutor/a.»

Ara ja no hi és –ho vaig comprovar l'altre dia, i és cert que no hi és–, però, malauradament, això coincideix amb el punt 2.1 del «Document de l'organització i la gestió de centres» –que abans li he preguntat i no m'ha contestat–, que diu, al seu últim apartat: «La visibilitat i el reconeixement de les llengües vinculades als orígens familiars de l'alumnat estranger, la promoció del seu aprenentatge i, si escau, l'adaptació de les comunicacions del centre a les llengües familiars», quan són estrangers. Si són espanyols, no; si la seva llengua materna és l'espanyol –perquè espanyols ho som tots, evidentment– no diu re.

És que ja l'hi he dit abans, aquest apartat s'hauria de treure del document, perquè és inconstitucional, se salta les lleis, i altres coses que no, potser, tenen tant a veure amb el Departament d'Ensenyament com amb altres departaments, per poder portar el teu negoci com vols, i tenim una llibertat per poder fer-ho.

Llavors, per què a aquest quadernet i al document del departament s'obvia que una de les llengües oficials de Catalunya... –per cert, la majoritària; sí, la llengua materna majoritària a Catalunya és l'espanyol–, per què s'obvia, tant al seu document com a aquest quadernet? Que, hi insisteixo, ara ja no hi és, però portava anys allà posat, això.

És veritat que l'escola ho ha rectificat, però és que portava tres cursos. Com és possible que passin aquest tipus de coses? Per què el departament no fa re per vetllar perquè totes les famílies puguin tenir reunions amb els mestres en espanyol, si és la llengua que trien? Per què vostè al seu document fa aquest tipus de formulacions, tan absolutament discriminatòries per a la majoria dels catalans?

El president

Gràcies, diputada. Conseller...

El conseller d'Ensenyament

Gràcies, president. Diputada, això que està... A veure, això no és cert –això no és cert. És a dir, a les escoles catalanes, els pares i les mares són atesos pels tutors en la llengua que volen els pares i les mares. A les escoles catalanes i als instituts catalans, els pares i les mares són atesos pels tutors i les tutores en les llengües que volen els pares i les mares. Això és així –això és així.

El que diu la instrucció d'inici de curs, i el que volia dir, amb un error de redacció, l'escola aquesta de Reus... I per això ho ha rectificat, perquè, un cop encesa la polèmica acusant-los d'altres coses, vam comprovar que la redacció era... Aquesta és una escola la majoria dels alumnes de la qual la llengua d'origen no és el català ni el castellà; és una escola d'alta complexitat, amb un tant per cent altíssim de matriculació d'alumnes d'origen magrebí, amb pares i mares la majoria dels quals no saben ni català ni castellà. I el que deia aquest quadernet mal redactat era que es buscava el traductor dels pares i les mares magrebins per parlar amb el tutor. Deia això, que és la voluntat del centre.

En aquest centre –en aquest centre–, que no és la primera vegada que de manera injusta surt a les portades de certs telenotícies de l'Estat i a les pàgines de certs mitjans de l'Estat, i surt acusat de certes coses... És aquella escola d'un *fake* que corria per WhatsApp que acusava l'escola de fer classes obligatòries d'àrab. No sé si ho recorden vostès, que va aparèixer un *fake*. És aquesta escola, que ja ha re-

but diverses agressions falses d'aquest tipus –és aquesta escola. És una escola d'alta complexitat; la majoria d'alumnes, de famílies amb realitats socioeconòmiques complexes. El que deia és que atendrien els pares i les mares en àrab, però que feia falta un traductor.

I la majoria de les reunions amb pares i mares en aquella escola es fan en castellà o es fan amb traductor de l'àrab al castellà, eh? Perquè és una escola, a més a més, d'un treball excel·lent, una escola de primer nivell, una escola que resol l'alta complexitat a través d'una professionalitat extraordinària del seu professorat i que no es mereix la persecució que està tenint, que va començar amb el *fake* aquell, que encara dona tómb, que era absolutament fals –que era absolutament fals– i que ha continuat en altres aspectes. I aquesta escola aquí es va equivocar en la redacció, i ho va admetre la direcció de l'escola i ho va dir.

I jo demano el mateix respecte per a aquella escola que per a l'escola concertada que, erròniament, va penjar en el seu Facebook un anunci a favor d'un partit del 155, i que tots hem entès que els errors són errors i quan es corregeixen es corregeixen.

El president

Gràcies, conseller. Diputada...

Sonia Sierra Infante

En primer lloc, evidentment, els errors són errors, tots en cometem, i quan una persona demana disculpes penso que s'ha d'acceptar. Això és una cosa. Una altra és que de cop i volta apareguin llaços grocs, que apareguin certes pintades; això crec que ja no és producte de l'error, sinó d'una intenció.

És cert que a secundària es fan entrevistes en espanyol. A primària conec casos en què s'han negat a fer-les, i també en reunions.

Vostè es compromet aquí, perquè en quedi constància, a que qualsevol família que demani que es faci la reunió o que es faci l'entrevista en espanyol hi té dret? Ho pot fer, si us plau?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Conseller...

El conseller d'Ensenyament

És a dir, qualsevol pare i mare té dret que se li respectin els seus drets lingüístics en el contacte amb l'escola. I no té cap dret a imposar-los. Per tant, en una reunió de pares i mares cada pare i mare té dret a parlar en la llengua que vulgui de les llengües oficials, i cap mare o pare pot obligar els altres pares o mares a utilitzar una llengua.

I jo li puc assegurar que és més habitual passar-se al castellà per peticions que passar-se al català per peticions. Però jo li asseguro que tot..., que el departament vetlla i vetllarà perquè tot pare i mare..., se respectin els seus drets lingüístics en la relació amb l'escola. I el respecte als drets lingüístics de tot pare i mare comença per la no imposició als altres pares i mares.

El president

Moltes gràcies.

Sonia Sierra Infante

Per contradiccions, senyor president?

El president

Trenta segons.

Sonia Sierra Infante

Òbviament, no estem parlant de pares i mares, que cadascú pot parlar en la llengua que vulgui. Vostè es compromet que si hi ha persones que demanen que la reu-

nió es faci en espanyol les mestres i els mestres de l'educació primària les faran?
I les reunions igual?

Gràcies.

El conseller d'Ensenyament

Gràcies, senyor president. Jo ja li he respost aquesta pregunta.

El president

Gràcies.

Sonia Sierra Infante

No famílies; professors, mestres.

El conseller d'Ensenyament

No; pares i mares, m'ha dit vostè.

El president

Jo crec que ja l'ha fet, la pregunta, i el conseller la hi ha contestat.

(Veus de fons.)

El conseller d'Ensenyament

M'està dient que dic mentides?

El president

Si us plau, no farem un debat. És una pregunta; ha fet la pregunta oral... *(Veus de fons.)* No, no són contradiccions. La pregunta és aquesta i ha respost. Li he tornat a donar una altra paraula i ha tornat a preguntar, i el conseller ha respost.

Sonia Sierra Infante

El que és evident, que una diputada no farà al Parlament dir el que han de parlar les diferents famílies.

El president

D'acord –d'acord.

Sonia Sierra Infante

Òbviament, si parlem amb el conseller...

El president

És una pregunta...

Sonia Sierra Infante

...estem parlant de mestres, no de famílies.

Gràcies.

El president

D'acord, gràcies a vostès –a vostès.

Doncs moltíssimes gràcies, conseller, l'equip del departament que ha vingut, diputats i diputades.

Aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de set del vespre i deu minuts.